

УЖГОРОДСЬКА МІСЬКА РАДА

__ сесія VIII скликання

Р І Ш Е Н Н Я *ПРОЄКТ №* _____

Ужгород

**Про зміни та доповнення до рішення
XVII сесії міської ради VII скликання
09.11.2017 року № 797**

Керуючись статтею 144 Конституції України, статтями 25, 26, 27, 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Законом України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень», враховуючи запит та повідомлення про безспірне списання коштів з рахунків боржника Управління Державної казначейської служби України у м. Ужгороді Закарпатської області 06.07.2021 № 4-14-07/402, № 4-14-07/405, з метою забезпечення належного виконання зобов'язань, покладених на органи місцевого самоврядування, які виникли на підставі судових рішень та інших виконавчих документів,

міська рада ВИРІШИЛА:

1. Доповнити рішення XVII сесії міської ради VII скликання 09.11.2017 року № 797 «Про Програму сприяння виконанню рішень судів та інших виконавчих документів на 2018 – 2022 роки» (зі змінами та доповненнями), а саме:

1.1. Додаток 2 доповнити пунктами 47 – 49 згідно з додатком 1.

2. Внести відповідні зміни в додатки 1, 2, 3 до Програми сприяння виконанню рішень судів та інших виконавчих документів на 2018 – 2022 роки та викласти в новій редакції згідно з додатком 2.

3. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови А. Погорелова та постійну комісію з питань соціально-економічного розвитку, бюджету, фінансів, оподаткування, інвестиційної та регуляторної політики (А. Риба).

Міський голова

Богдан АНДРІЙВ

Додаток 1
до рішення ___ сесії
міської ради VIII скликання
_____ року № _____

Потреба коштів
по Ужгородській міській раді

№ п/п	Найменування заходів	Фінансування (бюджет міста, грн.)
	Видатки на організацію виконання судових рішень, постанов та виконавчих документів	
47	Постанова Західного апеляційного господарського суду 19.07.2021 року по справі № 907/676/20 на рішення Господарського суду Закарпатської області 01.02.2021 року	60 627, 06
48	Рішення Закарпатського окружного адміністративного суду 25.06.2021 року по справі № 260/584/21	908, 00
49	Рішення Закарпатського окружного адміністративного суду 30.06.2021 року по справі № 260/550/21	908, 00
Разом:		62 443, 06

Секретар ради

Арсен МЕЛКУМЯН

Додаток 2
до рішення ___ сесії
міської ради VIII скликання
_____ року № _____

Ресурсне забезпечення Програми
сприяння виконанню рішень судів та інших виконавчих документів
на 2018 – 2022 роки

грн.

Обсяг коштів, які пропонується залучити на виконання програми	Етапи виконання програми					Усього витрат на виконання програми
	І етап			ІІ етап		
	2018 р.	2019 р.	2020 р.	2021 р.	2022 р.	
Обсяг ресурсів, усього, у тому числі:	2139210, 92	2041524, 33	770 032, 08	5 099 968, 65	0, 00	10 050 735, 98
державний бюджет	---	---	---	---	---	---
обласний бюджет	---	---	---	---	---	---
міський бюджет	2139210, 92	2041524, 33	770 032, 08	5 099 968, 65	0, 00	10 050 735, 98
кошти не бюджетних джерел	---	---	---	---	---	---

Перелік завдань Програми

грн.

Мета, завдання, ТПКВКМБ	Джерела фінансування	Етапи виконання програми										Відповідальні виконавці					
		I етап					II етап										
		2018 р.		2019 р.			2020 р.		2021 р.		2022 р.						
		Обсяг видатків	у т.ч. кошти міського бюджету		Обсяг видатків	у т.ч. кошти міського бюджету		Обсяг видатків	у т.ч. кошти міського бюджету		Обсяг видатків		у т.ч. кошти міського бюджету				
Загальний фонд	Спеціальний фонд		Загальний фонд	Спеціальний фонд		Загальний фонд	Спеціальний фонд		Загальний фонд	Спеціальний фонд							
Всього на виконання програми	Міський бюджет	2139210,92	2139210,92	-	2041524,33	2041524,33	-	770 032, 08	770 032, 08	-	5 099 968, 65	5 099 968, 65	-	0, 00	0, 00	-	
Завдання	Вирішення питання щодо погашення вже існуючої заборгованості за судовими рішеннями, виконавчими документами, відповідальність за виконання яких несуть органи місцевого самоврядування.										Виконавчий комітет Ужгородської міської ради, управління правового забезпечення, управління капітального будівництва, управління освіти, департамент соціальної політики, відділ охорони здоров'я, управління у справах культури, спорту, сім'ї та молоді, департамент фінансів та бюджетної політики, Ужгородська міська рада, Департамент міського господарства						

Результативні показники виконання завдань Програми

грн.

Відповідальні виконавці, ТПКВК МБ, завдання програми, результативні показники	Код тимчасової класифікації видатків та кредитування	Етапи виконання програми														
		I етап									II етап					
		2018 р.			2019 р.			2020 р.			2021 р.			2022 р.		
		Разом	у т.ч. кошти міського бюджету		Разом	у т.ч. кошти міського бюджету		Разом	у т.ч. кошти міського бюджету		Разом	у т.ч. кошти міського бюджету		Разом	у т.ч. кошти міського бюджету	
Загальний фонд	Спеціальний фонд		Загальний фонд	Спеціальний фонд		Загальний фонд	Спеціальний фонд		Загальний фонд	Спеціальний фонд		Загальний фонд	Спеціальний фонд			
Всього на виконання програми	Міський бюджет	2139210,92	2139210,92	–	2041524,33	2041524,33	–	770032,08	770032,08	–	5 099 968,65	5 099 968,65	–	0,00	0,00	–
Мета Програми:	Забезпечення належного виконання зобов'язань покладених на органами місцевого самоврядування, які виникли на підставі судових рішень та виконавчих документів.															
ТПКВК МБ																
Відповідальний виконавець:	Виконавчий комітет Ужгородської міської ради, управління правового забезпечення, управління капітального будівництва, управління освіти, департамент соціальної політики, відділ охорони здоров'я, управління у справах культури, спорту, сім'ї та молоді, департамент фінансів та бюджетної політики, Ужгородська міська рада, Департамент міського господарства.															
Завдання:	Вирішення питання щодо погашення вже існуючої заборгованості за судовими рішеннями, виконавчими документами, відповідальність за виконання яких несуть органи місцевого самоврядування.															
Показники виконання:																
Показники витрат (вхідних ресурсів):		2139210,92	2139210,92	–	2041524,33	2041524,33	–	770032,08	770032,08	–	5 099 968,65	5 099 968,65	–	0,00	0,00	–
Показник продукту:		27	27	–	13	13	–	10	10	–	113	113	–	0	0	–
Показник продуктивності (ефективності):		2139210,92	2139210,92	–	2041524,33	2041524,33	–	770032,08	770032,08	–	5 099 968,65	5 099 968,65	–	0,00	0,00	–
Показник результативності (якості):		100%	100%	–	100%	100%	–	100%	100%	–	100%	100%	–	0%	0%	–

Секретар ради

Арсен МЕЛКУМЯН

1044/20
СУДОВЕ РІШЕННЯ
НЕ НАБРАЛО
ЗАКОННОЇ СИЛИ
102 35
Гончарук

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Адреса: 88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2а
e-mail: inbox@zk.arbitr.gov.ua
веб-адреса: <http://zk.arbitr.gov.ua>

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ РІШЕННЯ

01.02.2021 р.

м. Ужгород

Справа № 907/676/20

За позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "ТрансКом", м. Ужгород до відповідача Ужгородської міської ради, м. Ужгород з участю у справі третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору на стороні відповідача – Комунального підприємства Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео", м. Ужгород про визнання незаконною бездіяльності Ужгородської міської ради, яка полягає у нездійсненні заходів щодо фінансування КП "Ужгородпарквідео" з метою виконання судового рішення – ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15 та стягнення з Ужгородської міської ради заборгованості за грошовими зобов'язаннями КП "Ужгородпарквідео" в розмірі 56 423 грн. 06 коп. згідно ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15,

Суддя господарського суду – Пригара Л.І.
Секретар судового засідання – Тягнибок К.О.

представники:

Позивача – Пучкова А.Й., директор
Суязова Г.В., адвокат, ордер серії АО № 1015843 від 24.09.2020 року
Відповідача – Гончарук А.Р., представник
Третьої особи – не з'явився

СУТЬ СПОРУ: Товариство з обмеженою відповідальністю "ТрансКом", м. Ужгород звернулося до суду з позовом до відповідача Ужгородської міської ради, м. Ужгород про визнання незаконною бездіяльності Ужгородської міської ради, яка полягає у нездійсненні заходів щодо фінансування КП "Ужгородпарквідео" з метою виконання судового рішення – ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15 та стягнення з Ужгородської міської ради заборгованості за грошовими зобов'язаннями КП "Ужгородпарквідео" в розмірі 56 423 грн. 06 коп. Ухвалою Господарського суду Закарпатської області від 13.10.2020 року у справі № 907/676/20 до участі у справі в якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору на стороні відповідача залучено Комунальне підприємство Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео".

Закарпатська область
Виконавчий орган
ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
88000, місто Ужгород, площа Гоголя, 3
телефон: (0312) 61-71-41
09.02.21 № 102 35

Позивач просить суд задоволити позов в повному обсязі. В обґрунтування позовних вимог посилається на те, що 25.09.2015 року Господарським судом Закарпатської області винесена ухвала, якою затверджена мирова угода між сторонами. За змістом мирової угоди Департамент міського господарства Ужгородської міської ради зобов'язався сплатити суму основного боргу в розмірі 72 050 грн., а Комунальне підприємство Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео" зобов'язувалось сплатити позивачу суму штрафних санкцій в розмірі 56 423 грн. 06 коп. Вказує про те, що оскільки ухвала про затвердження виконання мирової угоди є виконавчим документом, а Комунальне підприємство "Ужгородпарквідео" в добровільному порядку свої зобов'язання не виконало, позивач звернувся до відділу ДВС задля примусового виконання рішення. В подальшому, як стверджує позивач, 07.11.2019 року відкрито виконавче провадження та станом на день звернення з позовом до суду зобов'язання щодо сплати заборгованості Комунальним підприємством "Ужгородпарквідео" не виконане. В рамках здійснення заходів із примусового виконання судового рішення, державним виконавцем, зокрема, накладено арешт на майно боржника, здійснено вихід за адресою реєстрації боржника, відібрано пояснення від керівника та надіслано лист Ужгородському міському голові з проханням провести дофінансування Комунального підприємства "Ужгородпарквідео" для виконання рішення суду. З метою отримання інформації щодо фінансування Ужгородською міською радою діяльності КП "Ужгородпарквідео" з 01.09.2015 року, фактично з моменту укладення мирової угоди, позивачем було подано запит з проханням надати копії рішень, які приймались з 01.09.2015 року по день надання відповіді щодо фінансування діяльності та щодо розпорядження майном КП "Ужгородпарквідео". У відповідь на запит Ужгородська міська рада зазначила, що у період з 01.09.2015 року запитувані рішення не приймались.

Наголошує позивач і на тому, що він звертався із заявою і до боржника із проханням виконати судове рішення. Однак, у відповідь на такий запит боржник Комунальне підприємство "Ужгородпарквідео" зазначив, що з 01.04.2012 року не проводить виробничої діяльності, у зв'язку з чим будь – які грошові кошти у нього відсутні.

Із покликанням на рішення Ужгородської міської ради № 206 від 12.07.2017 року позивач вказує, що Департамент міського господарства повинен був внести зміни до Програми фінансової підтримки комунальних підприємств в частині виділення коштів для погашення боргу по ухвалі Господарського суду Закарпатської області по справі № 907/900/15 від 25.09.2015 року.

Позивач вказує, що у відповідь на адвокатський запит його представника Ужгородська міська рада інформувала, що з врахуванням Постанови Кабінету Міністрів України від 28.02.2002 року № 228, питання викладені у п.п. 2, 3 рішення виконавчого комітету 12.07.2017 року № 206 не могли бути реалізовані, оскільки фінансова допомога передбачена виключно діючим комунальним підприємствам та здійснюється двома шляхами, як поповнення статутного капіталу шляхом грошових внесків або ж у вигляді дотації на покриття збитків за попередні періоди, з огляду на що жодних рішень на виконання рішення виконавчого комітету 12.07.2017 року № 206 не приймалося. При цьому, 19.02.2015 року Ужгородською міською радою було прийняте рішення "Про ліквідацію КП "Ужгородпарквідео".

Аналізуючи зміст рішення Ужгородської міської ради № 250 від 15.09.2011 року та Статуту КП "Ужгородпарквідео", позивач зазначає, що таке комунальне підприємство засноване на власності територіальної громади міста і є майном Ужгородської міської ради; все майно підприємства належить територіальній громаді міста і закріплюється за підприємством на праві господарського відання, відчуження майна здійснюється виключно за погодженням з власником.

З покликанням на вищевикладені обставини в сукупності представник позивача

наполягає, що саме Ужгородська міська рада має нести відповідальність за зобов'язаннями КП "Ужгородпарквідео", проте, ухиляється від їх виконання, що є підставою для задоволення позовних вимог.

Відповідач заявлені у даній справі позовні вимоги заперечив, про що подав суду письмовий відзив на позов від 30.10.2020 року. Із покликанням на положення ст. 78 Господарського кодексу України відповідач стверджує, що територіальними громадами та органами місцевого самоврядування можуть утворюватися комунальні унітарні підприємства, а майно таких підприємств перебуває у комунальній власності і закріплюється за утвореними підприємствами на праві господарського відання або на праві оперативного управління. Відповідно до статуту та положень законодавства, відповідач є засновником комунального унітарного підприємства, за яким комунальне майно закріплене на праві господарського відання.

Як стверджує відповідач, особливості господарської діяльності комунальних унітарних підприємств визначаються відповідно до вимог, встановлених Господарським кодексом України щодо діяльності державних комерційних або казенних підприємств, а також інших вимог, передбачених законом.

При цьому, за змістом ст. 74 Господарського кодексу України державне комерційне підприємство є суб'єктом підприємницької діяльності, діє на основі статуту або модельного статуту і несе відповідальність за наслідки своєї діяльності усім належним йому на праві господарського відання майном згідно з цим Кодексом та іншими законами, прийнятими відповідно до цього Кодексу. Держава та орган, до сфери управління якого входить державне комерційне підприємство, не несуть відповідальності за його зобов'язаннями, крім випадків, передбачених цим Кодексом та іншими законами.

Аналізуючи положення вищенаведеної ст. 74 Господарського кодексу України, а також положень ст. ст. 76, 77 цього ж кодексу, якими врегульовані питання відповідальності держави як засновника за зобов'язаннями створеного ним підприємства, відповідач стверджує, що такі різняться. Так, у випадку створення державою державного комерційного підприємства – держава та орган, до сфери управління якого входить Державне комерційне підприємство, не несуть відповідальності за його зобов'язаннями, крім випадків, передбачених цим Кодексом та іншими законами; у випадку створення державою казенного підприємства – казенне підприємство відповідає за своїми зобов'язаннями лише коштами, що перебувають у його розпорядженні, а у разі недостатності зазначених коштів держава, в особі органу, до сфери управління якого входить підприємство, несе повну субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями казенного підприємства.

На переконання відповідача, за законом субсидіарна відповідальність у разі недостатності коштів за зобов'язаннями підприємства встановлена лише для казенних підприємств, які за своєю юридичною природою, сферою діяльності та наслідками такої діяльності відрізняються від інших, як державних комерційних, так і комунальних. У зв'язку з цим, відповідач переконаний, що положення ч. 7 ст. 77 Господарського кодексу України не розповсюджуються у контексті ч. 10 ст. 78 Господарського кодексу на виникнення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями у засновника комунального підприємства у разі недостатності коштів на їх виконання.

З врахуванням вищенаведених обставин відповідач приходить до висновку, що положення ч. 5 ст. 74 та 7 ст. 77 Господарського кодексу України в частині відповідальності засновника підприємства не є "особливістю господарської діяльності комунальних підприємств", про яку вказано в ч. 10 ст. 78 Господарського кодексу України, оскільки вони різняться між собою і така розбіжність не може встановлювати пріоритет у застосуванні лише положень частини 7 статті 77 кодексу Господарського кодексу України та одночасного ігнорування положень частини 5 статті 74

Господарського кодексу України.

Разом з тим, із покликанням на статут Комунального підприємства "Ужгородпарквідео" відповідач стверджує, що таке комунальне підприємство несе відповідальність за своїми зобов'язаннями в межах належного йому майна згідно з чинним законодавством. Підприємство не несе відповідальність за зобов'язаннями власника та уповноваженого власника. Власник та уповноважений власник не несуть відповідальність за зобов'язаннями підприємства.

Також відповідач, покликаючись на постанову Касаційного цивільного господарського суду від 18.05.2020 року у справі № 711/3288/17-ц, стверджує, що органи місцевого самоврядування не відповідають за борги комунальних підприємств, крім випадків, коли орган місцевого самоврядування своїми діями доводить їх до банкрутства.

На спростування заперечень відповідача проти заявлених у справі позовних вимог позивач подав до суду відповідь на відзив від 04.11.2020 року, яким стверджує, що не можуть бути застосовані при розгляді даної справи позиції Верховного Суду, викладені у постанові № 711/3288/17, на які покликається відповідач, оскільки у справі, яка розглядається, спір стосується стягнення коштів за зобов'язальними договорами, тобто, відмінними є предмет спору та правовідносини сторін. Окрім того, статутом комунального підприємства "Ужгородпарквідео" обмежено право останнього розпоряджатися майном, яке йому передане на праві господарського відання – лише за згодою власника Ужгородської міської ради. Натомість, на думку представника позивача, до правовідносин, що підлягають дослідженню в межах даної справи, підлягають застосуванню висновки Великої Палати Верховного Суду, що викладені у постанові № 5023/4388/12.

Позивач вказує, що оскільки власником майна комунального підприємства "Ужгородпарквідео" виступає Ужгородська міська рада, і тільки за її згоди здійснюються розпорядження таким майном, Комунальне підприємство "Ужгородпарквідео" не могло самостійно вчиняти дії, спрямовані на погашення заборгованості за рахунок майна, яке було передане йому в господарське відання. Субсидіарна відповідальність органу місцевого самоврядування за зобов'язаннями комунального підприємства настає і тоді, коли саме через дії міської ради комунальне підприємство не в змозі виконати взяті на себе зобов'язання.

Із покликанням на ряд рішень Ужгородської міської ради позивач вказує, що саме дії Ужгородської міської ради призвели до неможливості виконання боргових зобов'язань Комунальним підприємством "Ужгородпарквідео", оскільки міська рада здійснила фактичне відібрання майна, яке було передано комунальному підприємству, а прийнявши рішення про припинення діяльності Комунального підприємства "Ужгородпарквідео" не вчинила жодних дій з метою фактичного припинення діяльності Комунального підприємства "Ужгородпарквідео" з наданням можливості кредиторам пред'явити вимоги до правонаступника Комунального підприємства "Ужгородпарквідео".

Особливу увагу позивач звертає на той факт, що 30.09.2015 року, тобто, через 5 днів після укладення мирової угоди та затвердження її судом, майно Комунального підприємства "Ужгородпарквідео" було передане Департаментом міського господарства Ужгородської міської ради Виконавчому комітету Ужгородської міської ради, а тому, навіть при можливості, що Комунальне підприємство "Ужгородпарквідео" могло виконати свої зобов'язання за рахунок переданого йому майна, саме міська рада вчинила дії та позбавила Комунальне підприємство "Ужгородпарквідео" всього майна.

Заявою з процесуальних питань від 26.01.2021 року представник позивача просить суд долучити до матеріалів справи докази понесення стороною позивача витрат на правничу допомогу, які згідно із приписами Господарського процесуального

кодексу України мають бути подані до судових дебатів по справі.
Відповідно до ст. 233 ГПК України, рішення по даній справі прийнято у нарадчій кімнаті за результатами оцінки доказів, поданих сторонами спору.

**Вивчивши та дослідивши матеріали справи,
заслухавши пояснення представників сторін,**

СУД ВСТАНОВИВ:

Між Товариством з обмеженою відповідальністю "ТрансКом" та Комунальним підприємством Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео" виникли зобов'язальні правовідносини на підставі укладених між ними договорів про надання послуг.

У зв'язку із невиконанням Комунальним підприємством Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео" взятих на себе зобов'язань за договорами про надання послуг, зокрема, в частині оплати останнім наданих йому послуг, Товариство з обмеженою відповідальністю "ТрансКом" звернулося до суду із позовними вимогами про стягнення заборгованості за надані послуги в примусовому порядку.

Так, у межах судової справи № 907/900/15 Господарським судом Закарпатської області 25.09.2015 року затверджена мирова угода, укладена між Товариством з обмеженою відповідальністю "ТрансКом", Комунальним підприємством Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео" та Департаментом міського господарства Ужгородської міської ради.

За умовами зазначеної мирової угоди Департамент міського господарства Ужгородської міської ради погодився і зобов'язався сплатити Товариству з обмеженою відповідальністю "ТрансКом" суму основного боргу в розмірі 72 050 грн. Комунальне підприємство Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео" погодилося та зобов'язалося сплатити Товариству з обмеженою відповідальністю "ТрансКом" суму штрафних санкцій у розмірі 56 423 грн. 06 коп., в тому числі 17 907 грн. 88 коп. пені, 34 551 грн. 20 коп. витрат від інфляції та 3 963 грн. 98 коп. трьох відсотків річних. Позивач відмовився від стягнення нарахованої пені в розмірі 19 653 грн. 36 коп. Відповідачі – Департамент міського господарства Ужгородської міської ради та Комунальне підприємство Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео" зобов'язалися погасити вказану суму протягом 10 десяти календарних днів з моменту підписання вказаної мирової угоди.

У мировій угоді сторонами також погоджено, що дана мирова угода набирає чинності з моменту її підписання сторонами та затвердження господарським судом, а у випадку її невиконання, визначена у ній заборгованість підлягає примусовому стягненню з відповідачів.

Оскільки ухвала Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року № 907/900/15 має статус виконавчого документу, а Комунальне підприємство Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео" в добровільному порядку своє зобов'язання за мировою угодою не виконало, позивач звернувся до органу Державної виконавчої служби задля примусового стягнення заборгованості.

Як вбачається із матеріалів справи, постановою державного виконавця Ужгородського міського відділу державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції у Закарпатській області від 07.11.2019 року відкрито виконавче провадження з виконання затвердженої ухвалою Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року мирової угоди у справі № 907/900/15.

Однак, примусове виконання ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року, якою затверджено мирову угоду у справі № 907/900/15, результатів не дало, зобов'язання Комунального підприємства Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео" щодо сплати заборгованості не виконано.

За інформацією Управління забезпечення примусового виконання рішень

Закарпатській області Південно – західного міжрегіонального управління юстиції (м. Івано – Франківськ), наданою листом від 17.07.2020 року, в рамках здійснення заходів із примусового виконання ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року, державним виконавцем, зокрема, накладено арешт на майно боржника, здійснено вихід за адресою реєстрації боржника, відібрано пояснення від керівника та встановлено, що з квітня 2012 року Комунальне підприємство Ужгородської міської ради “Ужгородпарквідео” призупинило виробничу діяльність, майно та грошові кошти відсутні, за юридичною адресою комунальне підприємство діяльність не проводить, фактична адреса відсутня.

Не отримавши від Комунального підприємства Ужгородської міської ради “Ужгородпарквідео” сплати визначеної у мировій угоді суми заборгованості ні в добровільному порядку, ні за наслідками примусового виконання ухвали Господарського суду Закарпатської області, якою затверджено таку мирову угоду, позивач – Товариство з обмеженою відповідальністю “ТрансКом” звернулося до боржника – Комунального підприємства “Ужгородпарквідео” із заявою від 31.01.2020 року № 14 про виконання умов мирової угоди, затвердженої ухвалою Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року, та просив пояснити причини тривалого невиконання вказаної мирової угоди.

У відповідь на заяву позивача від 31.01.2020 року Комунальне підприємство “Ужгородпарквідео” листом № 1 від 04.03.2020 року надало інформацію, за змістом якої неможливість виконання взятих на себе за мировою угодою зобов’язань останнє пояснює нездійсненням господарської діяльності з 01.04.2020 року.

З метою з’ясування фінансового забезпечення боржника позивач звернувся із адвокатським запитом до Ужгородської міської ради (відповідача у даній справі) та просив надати йому копію рішення Ужгородської міської ради про створення Комунального підприємства “Ужгородпарквідео”, копію статуту такого комунального підприємства, копії рішень міської ради, що приймалися у період з дня затвердження мирової угоди у справі № 907/900/15 по день надання відповіді на запит щодо фінансування Комунального підприємства “Ужгородпарквідео”, а також прийнятих у цей же період рішень щодо майна Комунального підприємства “Ужгородпарквідео”.

У відповідь на запит позивача – Товариства з обмеженою відповідальністю “ТрансКом” Ужгородська міська рада надала рішення VIII сесії VI скликання Ужгородської міської ради від 15.09.2011 року № 250 “Про створення комунального підприємства”; статут Комунального підприємства “Ужгородпарквідео”. Щодо решти запитуваної позивачем інформації міська рада інформувала, що у зазначений період рішень щодо фінансування діяльності та майна Комунального підприємства “Ужгородпарквідео” не приймалось.

Адвокатським запитом від 01.06.2020 року представник позивача просив Ужгородську міську раду надати йому копію рішення Виконавчого комітету Ужгородської міської ради № 206 від 12.07.2017 року та копії рішень, які приймалися на його виконання; інформацію про стан виконання ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 9007/900/15.

Виконавчий комітет Ужгородської міської ради у відповідь на адвокатський запит представника позивача надав інформацію про те, що 19.02.2015 року Ужгородською міською радою було прийнято рішення № 1649 “Про ліквідацію комунального підприємства “Ужгородпарквідео”. Із покликанням на положення п. 9 Постанови КМУ 28 лютого 2002 року № 228 “Про затвердження Порядку складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання кошторисів бюджетних установ” міська рада зазначила, що одержувач бюджетних коштів використовує бюджетні кошти відповідно до вимог бюджетного законодавства на підставі плану використання бюджетних коштів, що містить розподіл бюджетних асигнувань. Одержувачем не може бути суб’єкт господарювання, громадська чи інша організація,

яку визнано в установленому порядку банкрутом, стосовно якої порушено справу про банкрутство чи яка перебуває в стадії ліквідації, крім вугледобувних підприємств, щодо яких введено процедуру розпорядження майном. Нецільовим використанням бюджетних коштів є їх витрачання на цілі, що не відповідають бюджетним призначенням. Наведена обставина, за переконанням міської ради, унеможливила реалізацію рішення виконавчого комітету 12.07.2017 року № 206, оскільки фінансова допомога передбачена виключно діючим комунальним підприємствам шляхом поповнення статутного капіталу або ж у вигляді дотації на покриття збитків за попередні періоди. У зв'язку з цим, жодних рішень на виконання рішення виконавчого комітету 12.07.2017 року № 206 не приймалося.

При цьому, виконавчий комітет Ужгородської міської ради у наведеній відповіді на адвокатський запит також зазначив, що Комунальне підприємство "Ужгородпарквідео" засноване на власності територіальної громади міста і є майном Ужгородської міської ради та підпорядковане Департаменту міського господарства. Положення статуту комунального підприємства виключають обов'язок власник та уповноваженого власника нести відповідальність за зобов'язаннями підприємства, а тому, у департаменті міського господарства відсутня інформація про стан виконання судового рішення – ухвали Господарського суду Закарпатської області у справі № 907/900/15 від 25.09.2015 року.

Здійснивши аналіз наданих Ужгородською міською радою та її виконкомом у відповідь на адвокатські запити документів та інформації, позивач прийшов до висновку про те, що саме бездіяльність Ужгородської міської ради призвела до неможливості виконання боргових зобов'язань Комунальним підприємством "Ужгородпарквідео", оскільки міська рада здійснила фактичне вилучення майна, яке було передано комунальному підприємству, а прийнявши рішення про припинення діяльності Комунального підприємства "Ужгородпарквідео", не вчинила жодних дій з метою фактичного припинення діяльності Комунального підприємства "Ужгородпарквідео" з наданням можливості кредиторам пред'явити вимоги до правонаступника Комунального підприємства "Ужгородпарквідео".

Наведена обставина і стала підставою звернення позивача до суду із позовними вимогами про визнання незаконною бездіяльності Ужгородської міської ради, яка полягає у нездійсненні заходів щодо фінансування КП "Ужгородпарквідео" з метою виконання судового рішення – ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15 та стягнення з Ужгородської міської ради заборгованості за грошовими зобов'язаннями КП "Ужгородпарквідео" в розмірі 56 423 грн. 06 коп. згідно ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15.

Оцінивши наявні в справі докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому процесі всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом, суд приходять до висновку, що заявлені позовні вимоги підлягають задоволенню, виходячи з наступного.

Комунальне підприємство Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео" створене на підставі рішення Ужгородської міської ради № 250 від 15.09.2011 року, а засновником комунального підприємства, на яке покладено обов'язок підготовки установчих документів та їх реєстрації, виступило Управління майном міста.

За положеннями статуту, Комунальне підприємство Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео" засноване на власності територіальної громади міста (комунальній власності) і є майном Ужгородської міської ради та підпорядковане Управлінню майном міста і підконтрольне Головному управлінню міського господарства.

Підприємство несе відповідальність за своїми зобов'язаннями в межах належного йому майна згідно з чинним законодавством. Підприємство не несе

відповідальності за зобов'язаннями власника та уповноваженого власника. Власник та уповноважений власник не несуть відповідальності за зобов'язаннями підприємства (п. 3.4. Статуту).

На підставі п. 4.2. Статуту майно підприємства є власністю територіальної громади міста (комунальною власністю) і закріплюється за підприємством на праві повного господарського відання.

Підтверджені матеріалами справи обставини наявності укладених між Товариством з обмеженою відповідальністю "ТрансКом" та Комунальним підприємством Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео" договорів про надання послуг, свідчать про виникнення між ними майново – господарських зобов'язань, в силу яких у відповідності до приписів статей 173, 174, 175 Господарського кодексу України одна сторона повинна вчинити певну господарську дію на користь другої сторони, а інша (управнена) сторона має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

За ч. 1 ст. 175 Господарського Кодексу України майнові зобов'язання, які виникають між учасниками господарських відносин, регулюються Цивільним кодексом України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

У відповідності зі ст. 901 Цивільного кодексу України за договором про надання послуг одна сторона (виконавець) зобов'язується за завданням другої сторони (замовника) надати послугу, яка споживається в процесі вчинення певної дії або здійснення певної діяльності, а замовник зобов'язується оплатити виконавцеві зазначену послугу, якщо інше не встановлено договором.

Отже, на підставі вказаних правових положень Комунальне підприємство Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео", отримавши послуги від Товариства з обмеженою відповідальністю "ТрансКом", зобов'язане було оплатити такі послуги у встановлені договорами строки.

Однак, невиконання Комунальним підприємством Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео" взятих на себе згідно укладених договорів зобов'язань щодо повної та своєчасної сплати наданих послуг стало підставою звернення позивача до суду із позовними вимогами, в ході судового розгляду яких і була затверджена судом укладена між Товариством з обмеженою відповідальністю "ТрансКом", Комунальним підприємством Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео" та Департаментом міського господарства Ужгородської міської ради мирова угода від 25.09.2015 року, умови якої Комунальним підприємством Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео" станом на день розгляду даної справи також не виконані.

Відповідно до ч. 1-4 ст. 78 Господарського кодексу України комунальне унітарне підприємство утворюється компетентним органом місцевого самоврядування в розпорядчому порядку на базі відокремленої частини комунальної власності і входить до сфери його управління. Орган, до сфери управління якого входить комунальне унітарне підприємство, є представником власника – відповідної територіальної громади і виконує його функції у межах, визначених цим Кодексом та іншими законодавчими актами. Майно комунального унітарного підприємства перебуває у комунальній власності і закріплюється за таким підприємством на праві господарського відання (комунальне комерційне підприємство) або на праві оперативного управління (комунальне некомерційне підприємство). Статутний капітал комунального унітарного підприємства утворюється органом, до сфери управління якого воно належить. Розмір статутного капіталу комунального унітарного підприємства визначаються відповідною місцевою радою.

Згідно зі статутом, Комунальне підприємство Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео" є комунальним підприємством, яке утворене Ужгородською міською радою, майно підприємства є комунальною власністю та закріплюється за ним на праві повного господарського відання.

Право господарського відання є речовим правом суб'єкта підприємництва, який володіє, користуються і розпорядяться майном, закріпленим за ним власником (уповноваженим ним органом), з обмеженням правомочності розпорядження щодо окремих видів майна за згодою власника у випадках, передбачених цим Кодексом та іншими законами (ст. 136 Господарського кодексу України).

На підставі ч. 10 ст. 78 Господарського кодексу особливості господарської діяльності комунальних унітарних підприємств визначаються відповідно до вимог, встановлених цим Кодексом щодо діяльності державних комерційних або казенних підприємств, а також інших вимог, передбачених законом.

Як встановлюють положення ч. ч. 2, 3 ст. 76 Господарського кодексу, казенне підприємство створюється за рішенням Кабінету Міністрів України. У рішенні про створення казенного підприємства визначаються обсяг і характер основної діяльності підприємства, а також орган, до сфери управління якого входить підприємство, що створюється. Реорганізація і ліквідація казенного підприємства проводяться відповідно до вимог цього Кодексу за рішенням органу, до компетенції якого належить створення даного підприємства. Майно казенного підприємства закріплюється за ним на праві оперативного управління.

Відповідно до ч. 3 ст. 77 Господарського кодексу України орган, до сфери управління якого входить казенне підприємство, здійснює контроль за використанням та збереженням належного підприємству майна, і має право вилучити у казенного підприємства майно, яке не використовується або використовується не за призначенням, та розпорядитися ним у межах своїх повноважень.

Згідно з приписами ч. 7 ст. 77 Господарського кодексу України казенне підприємство відповідає за своїми зобов'язаннями лише коштами, що перебувають у його розпорядженні. У разі недостатності зазначених коштів держава, в особі органу, до сфери управління якого входить підприємство, несе повну субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями казенного підприємства.

З матеріалів даної справи вбачається, що 27.12.2013 року Виконавчий комітет Ужгородської міської ради прийняв рішення № 468, яким вирішив, з меток покращення розрахунків з бюджетом, фінансовому управлінню міської ради передбачити при формуванні бюджету міста на 2014 рік бюджетні асигнування на поповнення статутних коштів Комунальному підприємству "Ужгородпарквідео" і розмірі 71 076 грн. 90 коп., з подальшим винесенням питання на розгляд сесії Ужгородської міської ради. До даного рішення додана інформаційна довідка про фінансово – господарський стан Комунального підприємства "Ужгородпарквідео", якої вбачається, що фінансово – господарський стан Комунального підприємств "Ужгородпарквідео" станом на 01.10.2013 року характеризується такими основним показниками: дохід від реалізації продукції – 0,0 тис. грн.; витрати підприємства 111,6 тис. грн.; дебіторська заборгованість – 0,0 тис. грн.; кредиторська заборгованість – 293,5 тис. грн., з них: бюджет – 62,3 тис. грн., Пенсійний фонд – 62 тис. грн.

Довідка також містить інформацію про те, що здійснювати свою діяльність "Ужгородпарквідео" не має змоги через незавершеність роботи щодо облаштування місць для паркування.

05.12.2014 року Виконавчим комітетом Ужгородської міської ради прийня рішення № 466 "Про фінансово-господарську діяльність КП "Ужгородпарквідео", які вирішено рекомендувати міській раді припинити діяльність Комунального підприємства "Ужгородпарквідео" шляхом його ліквідації.

З врахуванням рішення Виконавчого комітету Ужгородської міської ради і 05.12.2014 року, 19.12.2014 року Ужгородська міська рада прийняла рішення № 5, яким вирішила: Департаменту міського господарства прийняти у комунальну власність територіальної громади міста Ужгород необоротні активи Комунального

підприємства "Ужгородпарквідео" згідно з додатком на загальну суму 650 874 грн 84 коп.

В подальшому, згідно рішення № 1644 від 19.02.2015 року Ужгородська міська рада вирішила зменшити розмір статутного капіталу КП "Ужгородпарквідео" на суму 650 874 грн. 84 коп.

Наступним рішенням № 1649 від 19.02.2015 року Ужгородська міська рада вирішила ліквідувати Комунальне підприємство "Ужгородпарквідео".

Рішенням Ужгородської міської ради № 1840 від 16.10.2015 року вирішено внести зміни до програми виконання судових рішень, зокрема, ухвали Господарського суду Закарпатської області по справі № 907/900/15, визначено потребу коштів для Департаменту міського господарства на суму 79 255 грн.

Рішенням Ужгородської міської ради № 100 від 04.02.2016 року "Про припинення діяльності окремих комунальних підприємств" вирішено, зокрема, припинити шляхом приєднання до комунального підприємства "Уж-світло" діяльність КП "Ужгородпарквідео".

Проте, як вбачається із відомостей Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, станом на день розгляду спору Комунальне підприємство "Ужгородпарквідео" не ліквідовано.

Таким чином, із вищенаведених рішень Ужгородської міської ради вбачається, що саме Ужгородською міською радою прийнято ряд рішень щодо майна, яке було передано Комунальному підприємству "Ужгородпарквідео", а також щодо діяльності цього підприємства, зокрема, щодо його ліквідації, які мають наслідком неможливість виконання останнім умов мирової угоди у справі № 907/900/15 ні в добровільному порядку, ні в примусовому порядку, ні в порядку задоволення кредиторських вимог до боржника чи вимог до правонаступника.

На підставі ст. 16 Цивільного кодексу України права та інтереси суд може захистити в спосіб визнання незаконними рішення, дій чи бездіяльності органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб.

Згідно правової позиції Великої Палати Верховного Суду, якщо особа стверджує про порушення своїх прав наслідками, спричиненими рішенням, дією чи бездіяльністю органу місцевого самоврядування, які вона вважає неправомірними, і ці наслідки призвели до виникнення, зміни або припинення її цивільних прав чи інтересів або пов'язані з реалізацією її майнових або особистих немайнових прав чи інтересів, зокрема, щодо права на отримання коштів за надані нею послуги, підтвердженого в тому числі і ухвалою Господарського суду закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15, то визнання незаконними таких рішень, їх скасування, визнання дій чи бездіяльності органу місцевого самоврядування неправомірними, є способами захисту відповідних цивільних прав та інтересів.

Позовні вимоги у цій справі про визнання неправомірними дій (бездіяльності) органу місцевого самоврядування та стягнення з органу місцевого самоврядування заборгованості за грошовими зобов'язаннями КП "Ужгородпарквідео" в розмірі 56 423 грн. 06 коп. згідно ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15 нерозривно пов'язані між собою й від вирішення однієї з них залежить вирішення іншої.

При цьому, умовою покладення субсидіарної відповідальності на орган місцевого самоврядування за змістом ч. 7 ст. 77 Господарського кодексу України та ч. 10 ст. 78 Господарського кодексу є недостатність коштів, які є у розпорядженні комунального підприємства.)

Комунальне підприємство "Ужгородпарквідео" невиконання умов мирової угоди у справі № 907/900/15 пояснює якраз відсутністю коштів, доходів чи майна, за рахунок яких воно могло б виконати взяті на себе зобов'язання.

На підставі п. 4 ст. 11 Господарського процесуального Кодексу України суд застосовує при розгляді справ практику Європейського Суду з прав людини як джерело права.

За прецедентною практикою Європейського суду, держава може нести відповідальність за борги свого державного підприємства, навіть якщо компанія є окремою юридичною особою, за умови, що вона не користується достатньою інституційною та функціональною незалежністю від держави, щоб звільнити останню від її відповідальності за Конвенцією (рішення від 30.11.2004 року у справі "Михайленки та інші проти України", п. 45; рішення від 03.04.2007 року у справі "Кооперативу Агрікола Слобозія – Ханесей проти Молдови", п. п. 18,19, рішення від 08.04.2010 року у справі "Єршова проти Російської Федерації", п. п. 54-63.

Ключовими критеріями, використаними у вищезазначених справах для визначення того, чи дійсно держава була відповідальна за такі борги, були наступні: правовий статус компанії (за публічним чи приватним правом); характер її діяльності (державні функції або звичайний комерційний бізнес); контекст її функціонування (наприклад, монополія або в значній мірі регульований бізнес); її інституційна незалежність (частка державної власності); та її функціональна незалежність (ступінь державного нагляду і контролю). У справі "Михайленки та інші проти України", де боржником була будівельна компанія в зоні відчуження Чорнобиль, Суд визнав державу відповідальною за борги компанії, у якій держава була власником або акціонером.

При цьому, Європейським судом висловлена позиція щодо субсидіарної відповідальності муніципального органу (органу місцевого самоврядування) за зобов'язаннями муніципального підприємства у пункті 62 рішення у справі "Єршова проти Російської Федерації" та зазначено, що враховуючи публічний характер діяльності підприємства, істотний ступінь контролю за його майном з боку муніципальних органів влади і рішень останніх, які мали наслідком передачу майна і подальшу ліквідацію підприємства, суд дійшов висновку про те, що підприємство не було наділене достатньою організаційною та управлінською незалежністю від муніципальних органів влади. Отже, незалежно від статусу підприємства як самостійної юридичної особи, муніципальна влада і відповідно держава мають бути в межах Конвенції визнані відповідальними за діяльність і бездіяльність підприємства.

Аналогічної позиції притримується і Верховний Суд у постанові Великої Палати Верховного Суду від 04.09.2018 року у справі № 5023/4388/12.

З врахуванням вищевикладених обставин в сукупності, приймаючи до уваги статус майна Комунального підприємства "Ужгородпарквідео", а саме те, що воно є комунальним майном, враховуючи, що управління ним здійснює виключно Ужгородська міська рада, яка не вчиняє жодних дій, які би мали наслідком виконання Комунальним підприємством "Ужгородпарквідео" судового рішення – ухвали Господарського суду Закарпатської області у справі № 907/900/15, її бездіяльність є незаконною.

Як наслідок, враховуючи незаконність бездіяльності Ужгородської міської ради щодо нездійснення заходів з фінансування Комунального підприємства "Ужгородпарквідео" з метою виконання судового рішення – ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15, суд приходять до висновку про наявність підстав для покладення на Ужгородську міську раду субсидіарної відповідальності та стягнення з неї заборгованості за грошовими зобов'язаннями Комунального підприємства "Ужгородпарквідео" в розмірі 56 423 грн. 06 коп. згідно ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15.

Таким чином, позов підлягає задоволенню повністю.

Згідно ст. 73 Господарського процесуального кодексу України доказами є будь-

які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Відповідно до статті 74 Господарського процесуального кодексу України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Положеннями ст. 76 ГПК України визначено, що належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування. Предметом доказування є обставини, які підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення.

Відповідно до ч. 1 ст. 77 ГПК України обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

В силу ст. 79 ГПК України, наявність обставини, на яку сторона покликається як на підставу своїх вимог або заперечень, вважається доведеною, якщо докази, надані на підтвердження такої обставини, є більш вірогідними, ніж докази, надані на її спростування.

Суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздальгідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також вірогідність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів) (ст. 86 Господарського процесуального кодексу України).

Відповідач доказів на спростування викладених позивачем обставин суду не подав. Заперечення відповідача проти заявлених у даній справі позовних вимог спростовуються вищенаведеними положеннями національного та міжнародного законодавства.

Судові витрати підлягають віднесенню на відповідача у відповідності до ст. 129 Господарського процесуального кодексу України у розмірі 4 204 грн. сплаченого судового збору.

Керуючись ст. ст. 11, 13, 14, 73 – 79, 86, 129, 210, 220, 233, 236, 237, 238, 240, 241 Господарського процесуального кодексу України,

СУД УХВАЛИВ:

1. Позов задоволити повністю.
2. Визнати незаконною бездіяльність Ужгородської міської ради, яка полягає у нездійсненні заходів щодо фінансування КП "Ужгородпарквідео" з метою виконання судового рішення – ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15.
3. Стягнути з Ужгородської міської ради, 88000, м. Ужгород, пл. Поштова, 3 (код ЄДРЮОФОПтаГФ 33868924) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "ТрансКом", 88000, м. Ужгород, площа Театральна, 9 (код ЄДРЮОФОПтаГФ 33868924) суму 56 423 (П'ятдесят шість тисяч чотириста двадцять три гривні) грн.

06 коп. заборгованості згідно ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15, а також суму 4 204 (Чотири тисячі двісті чотири гривні) грн. на відшкодування витрат по сплаті судового збору.

4. На підставі ст. 241 Господарського процесуального кодексу України рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. Апеляційна скарга на рішення суду згідно ст. 256 Господарського процесуального кодексу України подається протягом двадцяти днів з дня його проголошення. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення. Рішення може бути оскаржене до Західного апеляційного господарського суду.

6. Веб-адреса сторінки на офіційному веб-порталі судової влади України в мережі Інтернет, за якою учасники справи можуть отримати інформацію по даній справі – <http://court.gov.ua/fair/sud5008/> або <http://www.reyestr.court.gov.ua>.

Повне рішення складено та підписано 01.03.2021 року.

Суддя

Пригара Л.І.

Помічник судді Харченко А.А.

ЗАХІДНИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД
79010, м.Львів, вул.Личаківська,81

ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"19" липня 2021 р.

Справа №907/676/20

Західний апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:
головуючого судді
суддів

Кордюк Г.Т.
Кравчук Н.М.
Плотницького Б.Д.

секретар судового засідання

Матішин Х.В.

розглянувши апеляційну скаргу Ужгородської міської ради, вих. №20.01-08/34 від 22.03.2021 (вх. №01-05/1161/21 від 05.04.2021),
на рішення Господарського суду Закарпатської області від 01.02.2021 (повне рішення складено 01.03.2021)

у справі №907/676/20 (суддя Пригара Л.І.)

за позовом: Товариства з обмеженою відповідальністю "ТрансКом", м. Ужгород

до відповідача: Ужгородської міської ради, м. Ужгород

за участю третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору на стороні відповідача: Комунального підприємства Ужгородської міської ради "Ужгородпарквідео", м. Ужгород

про визнання незаконною бездіяльності Ужгородської міської ради, яка полягає у нездійсненні заходів щодо фінансування КП "Ужгородпарквідео" з метою виконання судового рішення – ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15 та стягнення з Ужгородської міської ради заборгованості за грошовими зобов'язаннями КП "Ужгородпарквідео" в розмірі 56 423 грн. 06 коп. згідно ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15,

За участю представників:

від позивача: Суязова Г.В. – адвокат; Пучкова А.Й. – директор;

від відповідача: Гончарук А.Р. – представник;

від третьої особи: не з'явилися;

ВСТАНОВИВ:

Рішенням Господарського суду Закарпатської області від 01.02.2021 у справі №907/676/20 позов задоволено повністю. Визнано незаконною бездіяльність Ужгородської міської ради, яка полягає у нездійсненні заходів щодо фінансування КП "Ужгородпарквідео" з метою виконання судового рішення – ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15. Присуджено до стягнення з Ужгородської міської ради на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "ТрансКом" суму 56 423 грн. 06 коп. заборгованості згідно ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15, а також суму 4 204 грн. на відшкодування витрат по сплаті судового збору.

Рішення суду першої інстанції мотивоване тим, що у зв'язку із невиконанням Комунальним підприємством Ужгородської міської ради “Ужгородпарквідео” (далі - КП “Ужгородпарквідео”) взятих на себе зобов'язань за договорами про надання послуг Товариство з обмежено відповідальністю “ТрансКом” (далі – ТЗОВ “ТрансКом”) звернулося до суду із позовом про стягнення заборгованості. У межах судової справи № 907/900/15 Господарським суд Закарпатської області 25.09.2015 затверджена мирова угода, за умовами якої КП “Ужгородпарквідео” погодилося та зобов'язалося сплатити ТЗОВ “ТрансКом” суму 56 423 грн. 06 коп. Однак, КП “Ужгородпарквідео” свої зобов'язання за мировою угодою не виконало, а примусове виконання такої не дало результатів оскільки з квітня 2012 року боржник призупинив виробничу діяльність, майно та грошові кошти у нього відсутні.

Оскільки з матеріалів справи вбачається, що саме Ужгородською міською радою прийнято ряд рішень щодо майна, яке було передано КП “Ужгородпарквідео”, а також щодо діяльності цього підприємства, зокрема, щодо його ліквідації, які мають наслідком неможливість виконання останнім умов мирової угоди у справі № 907/900/15 ні в добровільному порядку, ні в примусовому порядку, ні в порядку задоволення кредиторських вимог до боржника чи вимог до правонаступника, враховуючи положення ст.76-78 ГК України та практику Європейського Суду з прав людини, приймаючи до уваги, що майно КП “Ужгородпарквідео” є комунальним, а управління ним здійснює виключно Ужгородська міська рада, яка не вчиняє жодних дій, які би мали наслідком виконання судового рішення – ухвали Господарського суду Закарпатської області у справі № 907/900/15, суд дійшов до висновку про незаконність її бездіяльності.

Враховуючи незаконність бездіяльності Ужгородської міської ради щодо нездійснення заходів з фінансування КП “Ужгородпарквідео” з метою виконання ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі №907/900/15, суд прийшов до висновку про наявність підстав для покладення на Ужгородську міську раду субсидіарної відповідальності та стягнення з неї заборгованості за грошовими зобов'язаннями КП “Ужгородпарквідео” в розмірі 56 423 грн. 06 коп. згідно ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 у справі № 907/900/15.

Не погодившись з вказаними рішенням суду першої інстанції, Ужгородська міська рада звернулась до Західного апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою, в якій просить рішення Господарського суду Закарпатської області від 01.02.2021 у справі №907/676/20 скасувати та прийняти нове рішення, яким відмовити в задоволенні позову.

Обґрунтовуючи подану апеляційну скаргу, відповідач зазначає, що:

- за змістом ч.5 ст. 74 ГК України у випадку створення державою державного комерційного підприємства – держава та орган, до сфери управління якого входить державне комерційне підприємство, не несуть відповідальності за його зобов'язаннями, крім випадків, передбачених цим Кодексом та іншими законами;

- за змістом ст.77 ГК України субсидіарна відповідальність у разі недостатності коштів за зобов'язаннями підприємства встановлена лише для казенних підприємств, які за своєю юридичною природою, сферою діяльності та наслідками такої діяльності відрізняються від інших, як державних комерційних, так і комунальних;

- положення ч. 7 ст. 77 ГК України не розповсюджуються на виникнення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями у засновника комунального підприємства у разі недостатності коштів на їх виконання;

- відповідно до п.3.4. статуту КП “Ужгородпарквідео” підприємство несе відповідальність за своїми зобов'язаннями в межах належного йому майна згідно з чинним законодавством. Підприємство не несе відповідальність за зобов'язаннями власника та уповноваженого власника. Власник та уповноважений власник не несуть відповідальність за зобов'язаннями підприємства;

- рішень щодо майна та діяльності КП “Ужгородпарквідео”, про які зазначає суд першої інстанції, були прийняті Ужгородською міською радою до прийняття ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 у справі № 907/900/15, не стали підставою для ліквідації даного підприємства та неможливості виконання ним зобов'язань;

- подання ТзОВ “ТрансКом” даного позову є передчасним, оскільки на даний момент відкрито виконавче провадження з примусового виконання ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 у справі № 907/900/15 і відомості щодо його завершення відсутні.

ТзОВ “ТрансКом” у відзиві на апеляційну скаргу просить рішення Господарського суду Закарпатської області від 01.02.2021 у справі №907/676/20 залишити без змін з підстав його законності та обгрунтованості, а апеляційну скаргу – без задоволення.

Зокрема, позивач зазначає, що:

- оскільки власником майна виступає Ужгородська міська рада і тільки за її згоди здійснюється розпорядження таким майном, КП “Ужгородпарквідео” не могло самостійно вчиняти дії, спрямовані на погашення заборгованості за рахунок майна, яке було передане йому в господарське відання;

- відповідач вірно зазначає, що рішення про ліквідацію КП “Ужгородпарквідео” приймалось раніше ніж було затверджено судом мирову угоду у справі № 907/900/15, проте спір щодо сплати заборгованості виник раніше і саме Ужгородська міська рада прийняла ряд рішень, які не надали можливості КП “Ужгородпарквідео” добровільно виконати свої зобов’язання;

- 30.09.2015, тобто, через 5 днів після укладення мирової угоди та затвердження її судом, майно КП “Ужгородпарквідео” було передане Департаментом міського господарства Ужгородської міської ради Виконавчому комітету Ужгородської міської ради, а тому, навіть при можливості, що КП “Ужгородпарквідео” могло виконати свої зобов’язання за рахунок переданого йому майна, саме міська рада вчинила дії та позбавила КП “Ужгородпарквідео” всього майна;

- суд першої інстанції дійшов до обгрунтованого висновку, що неможливість виконання зобов’язань КП “Ужгородпарквідео” зумовлене діями Ужгородської міської ради, тому доводи відповідача не спростовують законність рішення суду першої інстанції;

- відповідач безпідставно зазначає про передчасність даного спору, оскільки позивачем надано всі докази, які свідчать про неможливість виконання судового рішення у справі № 907/900/15 в рамках виконавчого провадження.

Автоматизованою системою документообігу суду справу №907/676/20 розподілено до розгляду головуєчому судді Кордюк Г.Т. Введено до складу судової колегії суддів Кравчук Н.М. та Мирутенка О.Л.

Ухвалою Західного апеляційного господарського суду від 12.04.2021 апеляційну скаргу Ужгородської міської ради на рішення Господарського суду Закарпатської області від 01.02.2021 у справі №907/676/20 залишено без руху.

Ухвалою Західного апеляційного господарського суду від 11.05.2021 у справі №907/676/20 відкрито апеляційне провадження за апеляційною скаргою Ужгородської міської ради на рішення Господарського суду Закарпатської області від 01.02.2021 у справі №907/676/20, розгляд апеляційної скарги призначено в судовому засіданні на 30.06.2021.

Ухвалою Західного апеляційного господарського суду від 30.06.2021 на клопотання апелянта розгляд апеляційної скарги відкладено на 19.07.2021 (в режимі відеоконференції з Господарським судом Закарпатської області).

У зв’язку із перебуванням у відпустці судді-члена колегії Мирутенка О.Л. розпорядженням керівника апарату Західного апеляційного господарського суду №469 від 19.07.2021 було призначено проведення автоматизованої зміни складу суду для розгляду справи №907/676/20.

Відповідно до протоколу повторного автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 19.07.2021 замість судді-члена колегії Мирутенка О.Л. введено суддю-члена колегії Плотницього Б.Д.

В судовому засіданні представники сторін підтримали свої доводи та заперечення, викладені в апеляційній скарзі та у відзиві на апеляційну скаргу, висловили свої міркування з питань, що виникли в процесі розгляду апеляційної скарги.

Колегія суддів, обговоривши доводи апеляційної скарги, заслухавши представників сторін, перевіrivши юридичну оцінку обставин справи та повноту їх встановлення,

дослідивши правильність застосування місцевим господарським судом норм матеріального та процесуального права зазначає наступне:

Як встановлено судом першої інстанції та вбачається з матеріалів справи, КП “Ужгородпарквідео” створене на підставі рішення Ужгородської міської ради № 250 від 15.09.2011, а засновником комунального підприємства, на яке покладено обов’язок підготовки установчих документів та їх реєстрації, виступило Управління майном міста.

Відповідно до п.1 статуту КП “Ужгородпарквідео” таке засноване на власності територіальної громади міста (комунальній власності) і є майном Ужгородської міської ради (власник) та підпорядковане Управлінню майном міста і підконтрольне Головному управлінню міського господарства.

Відповідно до п. 3.4. Статуту підприємство несе відповідальність за своїми зобов’язаннями в межах належного йому майна згідно з чинним законодавством. Підприємство не несе відповідальності за зобов’язаннями власника та уповноваженого власника. Власник та уповноважений власник не несуть відповідальності за зобов’язаннями підприємства.

Згідно з п. 4.2. Статуту майно підприємства є власністю територіальної громади міста (комунальною власністю) і закріплюється за підприємством на праві повного господарського відання.

У зв’язку з невиконанням КП “Ужгородпарквідео” взятих на себе зобов’язань по платі наданих послуг ТзОВ “ТрансКом” звернулося з позовом до суду..

Ухвалою Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 у справі №907/900/15 затверджена мирова угода, укладена між ТзОВ „ТрансКом”, КП „Ужгородпарквідео” та Департаментом міського господарства Ужгородської міської ради.

За умовами зазначеної мирової угоди, зокрема, КП “Ужгородпарквідео” погодилося та зобов’язалося сплатити ТзОВ “ТрансКом” суму штрафних санкцій у розмірі 56 423 грн. 06 коп., в тому числі 17 907 грн. 88 коп. пені, 34 551 грн. 20 коп. витрат від інфляції та 3 963 грн. 98 коп. трьох відсотків річних протягом 10 десяти календарних днів з моменту підписання вказаної мирової угоди.

У мировій угоді сторонами також погоджено, що дана мирова угода набирає чинності з моменту її підписання сторонами та затвердження господарським судом, а у випадку її невиконання, визначена у ній заборгованість підлягає примусовому стягненню з відповідачів.

Оскільки ухвала Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 №907/900/15 має статус виконавчого документу, а КП “Ужгородпарквідео” в добровільному порядку свої зобов’язання за мировою угодою не виконало, позивач звернувся до органу Державної виконавчої служби для примусового стягнення заборгованості.

Постановою державного виконавця Ужгородського міського відділу державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції у Закарпатській області від 07.11.2019 відкрито виконавче провадження з виконання затвердженої ухвалою Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 мирової угоди у справі №907/900/15.

Однак, зобов’язання КП “Ужгородпарквідео” щодо сплати заборгованості не виконано.

За інформацією Управління забезпечення примусового виконання рішень у Закарпатській області Південно – західного міжрегіонального управління юстиції (м. Івано – Франківськ), наданою листом від 17.07.2020 року, в рамках здійснення заходів із примусового виконання ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015, державним виконавцем, зокрема, накладено арешт на майно боржника, здійснено вихід за адресою реєстрації боржника, відібрано пояснення від керівника та встановлено, що з квітня 2012 року КП “Ужгородпарквідео” призупинило виробничу діяльність, майно та грошові кошти відсутні, за юридичною адресою комунальне підприємство діяльність не проводить, фактична адреса відсутня.

Не отримавши від КП “Ужгородпарквідео” сплати визначеної у мировій угоді суми заборгованості ні в добровільному порядку, ні за наслідками примусового виконання ухвали

суду, ТзОВ "ТрансКом" звернулося до КП "Ужгородпарквідео" із заявою від 31.01.2020 № 14 про виконання умов мирової угоди, затвердженої ухвалою Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015, та просило пояснити причини тривалого невиконання вказаної мирової угоди.

У відповідь на заяву позивача від 31.01.2020 КП "Ужгородпарквідео" листом № 1 від 04.03.2020 повідомило, що з 01.04.2012 підприємство не проводить виробничої діяльності і будь-які грошові кошти у нього відсутні.

З метою з'ясування фінансового забезпечення боржника позивач звернувся із адвокатським запитом до Ужгородської міської ради та просив надати йому копію рішення Ужгородської міської ради про створення КП "Ужгородпарквідео", копію статуту такого комунального підприємства, копії рішень міської ради, що приймалися у період з дня затвердження мирової угоди у справі № 907/900/15 по день надання відповіді на запит щодо фінансування КП "Ужгородпарквідео", а також прийнятих у цей же період рішень щодо майна КП "Ужгородпарквідео".

У відповідь на запит позивача Ужгородська міська рада надала рішення VIII сесії VI скликання Ужгородської міської ради від 15.09.2011 року № 250 "Про створення комунального підприємства"; статут КП "Ужгородпарквідео". Щодо решти запитуваної позивачем інформації міська рада інформувала, що у зазначений період рішень щодо фінансування діяльності та майна КП "Ужгородпарквідео" не приймалось.

Адвокатським запитом від 01.06.2020 представник позивача просив Ужгородську міську раду надати йому копію рішення Виконавчого комітету Ужгородської міської ради № 206 від 12.07.2017 та копії рішень, які приймалися на його виконання; інформацію про стан виконання ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 у справі №907/900/15.

Виконавчий комітет Ужгородської міської ради у відповідь на адвокатський запит представника позивача надав інформацію про те, що 19.02.2015 Ужгородською міською радою було прийнято рішення № 1649 "Про ліквідацію комунального підприємства "Ужгородпарквідео". Із покликанням на положення п. 9 Постанови КМУ 28 лютого 2002 року № 228 "Про затвердження Порядку складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання кошторисів бюджетних установ" міська рада зазначила, що одержувач бюджетних коштів використовує бюджетні кошти відповідно до вимог бюджетного законодавства на підставі плану використання бюджетних коштів, що містить розподіл бюджетних асигнувань. Одержувачем не може бути суб'єкт господарювання, громадська чи інша організація, яку визнано в установленому порядку банкрутом, стосовно якої порушено справу про банкрутство чи яка перебуває в стадії ліквідації, крім вугледобувних підприємств, щодо яких введено процедуру розпорядження майном. Нецільовим використанням бюджетних коштів є їх витрачання на цілі, що не відповідають бюджетним призначенням. Наведена обставина, за переконанням міської ради, унеможливила реалізацію рішення виконавчого комітету 12.07.2017 року № 206, оскільки фінансова допомога передбачена виключно діючим комунальним підприємствам шляхом поповнення статутного капіталу або ж у вигляді дотації на покриття збитків за попередні періоди. У зв'язку з цим, жодних рішень на виконання рішення виконавчого комітету 12.07.2017 року № 206 не приймалося.

При цьому, виконавчий комітет Ужгородської міської ради у наведеній відповіді на адвокатський запит також зазначив, що КП "Ужгородпарквідео" засноване на власності територіальної громади міста і є майном Ужгородської міської ради та підпорядковане Департаменту міського господарства. Положення статуту комунального підприємства виключають обов'язок власник та уповноваженого власника нести відповідальність за зобов'язаннями підприємства, а тому, у департаменті міського господарства відсутня інформація про стан виконання судового рішення – ухвали Господарського суду Закарпатської області у справі № 907/900/15 від 25.09.2015.

Здійснивши аналіз наданих Ужгородською міською радою та її виконкомом у відповідь на адвокатські запити документів та інформації, позивач прийшов до висновку про те, що саме бездіяльність Ужгородської міської ради призвела до неможливості

виконання КП “Ужгородпарквідео” своїх зобов’язань, оскільки міська рада здійснила фактичне вилучення майна, яке було передано комунальному підприємству, а прийнявши рішення про припинення діяльності КП “Ужгородпарквідео”, не вчинила жодних дій з метою фактичного припинення діяльності такого підприємства з наданням можливості кредиторам пред’явити вимоги до правонаступника КП “Ужгородпарквідео”.

З огляду на наведене ТзОВ “ТрансКом” звернулось до Господарського суду Закарпатської області з позовом у даній справі про визнання незаконною бездіяльності Ужгородської міської ради, яка полягає у нездійсненні заходів щодо фінансування КП “Ужгородпарквідео” з метою виконання судового рішення – ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15 та стягнення з Ужгородської міської ради заборгованості за грошовими зобов’язаннями КП “Ужгородпарквідео” в розмірі 56 423 грн. 06 коп. згідно ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15.

Оцінивши матеріали справи та докази, що містяться у ній, колегія суддів апеляційної інстанції зазначає наступне:

Як зазначалось вище, КП „Ужгородпарквідео” є комунальним підприємством, яке утворене Ужгородською міською радою, майно підприємства є комунальною власністю та закріплене за ним на праві повного господарського відання.

Право господарського відання є речовим правом суб’єкта підприємництва, який володіє, користуються і розпоряджається майном, закріпленим за ним власником (уповноваженим ним органом), з обмеженням правомочності розпорядження щодо окремих видів майна за згодою власника у випадках, передбачених цим Кодексом та іншими законами (ст. 136 ГК України).

Відповідно до ч. 1-4 ст. 78 ГК України комунальне унітарне підприємство утворюється компетентним органом місцевого самоврядування в розпорядчому порядку на базі відокремленої частини комунальної власності і входить до сфери його управління. Орган, до сфери управління якого входить комунальне унітарне підприємство, є представником власника – відповідної територіальної громади і виконує його функції у межах, визначених цим Кодексом та іншими законодавчими актами. Майно комунального унітарного підприємства перебуває у комунальній власності і закріплюється за таким підприємством на праві господарського відання (комунальне комерційне підприємство) або на праві оперативного управління (комунальне некомерційне підприємство). Статутний капітал комунального унітарного підприємства утворюється органом, до сфери управління якого воно належить. Розмір статутного капіталу комунального унітарного підприємства визначаються відповідною місцевою радою.

Відповідно до ч. 10 ст. 78 ГК України особливості господарської діяльності комунальних унітарних підприємств визначаються відповідно до вимог, встановлених цим Кодексом щодо діяльності державних комерційних або казенних підприємств, а також інших вимог, передбачених законом.

Відповідно до ч.ч.1, 2, 5 ст. 74 ГК України державне комерційне підприємство є суб’єктом підприємницької діяльності, діє на основі статуту або модельного статуту і несе відповідальність за наслідки своєї діяльності усім належним йому на праві господарського відання майном згідно з цим Кодексом та іншими законами, прийнятими відповідно до цього Кодексу. Майно державного комерційного підприємства закріплюється за ним на праві господарського відання. Держава та орган, до сфери управління якого входить державне комерційне підприємство, не несуть відповідальності за його зобов’язаннями, крім випадків, передбачених цим Кодексом та іншими законами.

Положеннями ч. ч. 2, 3 ст. 76 ГК України передбачено, що казенне підприємство створюється за рішенням Кабінету Міністрів України. У рішенні про створення казенного підприємства визначаються обсяг і характер основної діяльності підприємства, а також орган, до сфери управління якого входить підприємство, що створюється. Реорганізація і ліквідація казенного підприємства проводяться відповідно до вимог цього Кодексу за рішенням органу, до компетенції якого належить створення даного підприємства. Майно казенного підприємства закріплюється за ним на праві оперативного управління.

Відповідно до ч. 3 ст. 77 ГК України орган, до сфери управління якого входить казенне підприємство, здійснює контроль за використанням та збереженням належного підприємству майна, і має право вилучити у казенного підприємства майно, яке не використовується або використовується не за призначенням, та розпорядитися ним у межах своїх повноважень.

Згідно з приписами ч. 7 ст. 77 ГК України казенне підприємство відповідає за своїми зобов'язаннями лише коштами, що перебувають у його розпорядженні. У разі недостатності зазначених коштів держава, в особі органу, до сфери управління якого входить підприємство, несе повну субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями казенного підприємства.

Отже, умовою покладення субсидіарної відповідальності на орган місцевого самоврядування за змістом ч. 7 ст. 77 та ч. 10 ст. 78 ГК України є недостатність коштів, які є у розпорядженні комунального підприємства.

Водночас, статтею 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» встановлено, що суди застосовують при розгляді справ Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод (далі - Конвенція) та практику Європейського суду з прав людини (далі - ЄСПЛ) як джерело права.

У низці випадків ЄСПЛ визнавав державу відповідальною за борги підприємств незалежно від їх формальної класифікації у внутрішньодержавному праві (рішення від 30 листопада 2004 року у справі «Михайленки та інші проти України», пункт 45, рішення від 04 квітня 2006 року у справі «Лисянський проти України», пункт 19, рішення від 03 квітня 2007 року у справі «Кооперативу Агрікола Слобозія-Ханесей проти Молдови», пункти 18,19, рішення від 12 квітня 2007 року у справі «Григор'єв та Какаурова проти Російської Федерації», пункт 35, рішення від 15 січня 2008 року у справі «Р. Качапор та інші проти Сербії»). Отже, внутрішньодержавний правовий статус підприємства як самостійної юридичної особи сам по собі не звільняє державу від відповідальності за борги підприємств у межах Конвенції.

Вказана позиція викладена і у постанові Великої Палати Верховного Суду від 04.09.2018 у справі № 5023/4388/12

За прецедентною практикою Європейського суду, держава може нести відповідальність за борги свого державного підприємства, навіть якщо компанія є окремою юридичною особою, за умови, що вона не користується достатньою інституційною та функціональною незалежністю від держави, щоб звільнити останню від її відповідальності за Конвенцією (рішення від 30.11.2004 року у справі «Михайленки та інші проти України», п. 45; рішення від 03.04.2007 року у справі «Кооперативу Агрікола Слобозія – Ханесей проти Молдови», п. п. 18,19, рішення від 08.04.2010 року у справі «Єршова проти Російської Федерації», п. п. 54-63.

Ключовими критеріями, використаними у вищезазначених справах для визначення того, чи дійсно держава була відповідальна за такі борги, були наступні: правовий статус компанії (за публічним чи приватним правом); характер її діяльності (державні функції або звичайний комерційний бізнес); контекст її функціонування (наприклад, монополія або в значній мірі регульований бізнес); її інституційна незалежність (частка державної власності); та її функціональна незалежність (ступінь державного нагляду і контролю). У справі «Михайленки та інші проти України», де боржником була будівельна компанія в зоні відчуження Чорнобиль, Суд визнав державу відповідальною за борги компанії, у якій держава була власником або акціонером.

При цьому, Європейським судом висловлена позиція щодо субсидіарної відповідальності муніципального органу (органу місцевого самоврядування) за зобов'язаннями муніципального підприємства у пункті 62 рішення у справі «Єршова проти Російської Федерації» та зазначено, що враховуючи публічний характер діяльності підприємства, істотний ступінь контролю за його майном з боку муніципальних органів влади і рішень останніх, які мали наслідком передачу майна і подальшу ліквідацію підприємства, суд дійшов висновку про те, що підприємство не було наділене достатньою організаційною та управлінською незалежністю від муніципальних органів влади. Отже,

незалежно від статусу підприємства як самостійної юридичної особи, муніципальна влада і відповідно держава мають бути в межах Конвенції визнані відповідальними за діяльність і бездіяльність підприємства.

Як вбачається з матеріалів справи та не заперечується сторонами, КП “Ужгородпарквідео” не виконало умов мирової угоди, затвердженої ухвалою Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15. Листом № 1 від 04.03.2020 КП “Ужгородпарквідео” повідомило, що з 01.04.2012 підприємство не проводить виробничої діяльності і будь-які грошові кошти у нього відсутні.

Позивач вважає, що саме бездіяльність Ужгородської міської ради призвела до неможливості виконання КП “Ужгородпарквідео” своїх зобов’язань.

Як вбачається з матеріалів справи, 27.12.2013 Виконавчий комітет Ужгородської міської ради прийняв рішення № 468, яким вирішив, з метою покращення розрахунків з бюджетом, фінансовому управлінню міської ради передбачити при формуванні бюджету міста на 2014 рік бюджетні асигнування на поповнення статутних коштів КП “Ужгородпарквідео” в розмірі 71 076 грн. 90 коп., з подальшим винесенням питання на розгляд сесії Ужгородської міської ради.

До даного рішення додана інформаційна довідка про фінансово – господарський стан КП “Ужгородпарквідео”, з якої вбачається, що фінансово – господарський стан КП “Ужгородпарквідео” станом на 01.10.2013 характеризується такими основними показниками: дохід від реалізації продукції – 0,0 тис. грн.; витрати підприємства – 111,6 тис. грн.; дебіторська заборгованість – 0,0 тис. грн.; кредиторська заборгованість – 293,5 тис. грн., з них: бюджет – 62,3 тис. грн., Пенсійний фонд – 62,9 тис. грн.

Довідка також містить інформацію про те, що здійснювати свою діяльність КП “Ужгородпарквідео” не має змоги через незавершеність роботи щодо облаштування місць для паркування.

05.12.2014 Виконавчим комітетом Ужгородської міської ради прийнято рішення № 466 “Про фінансово-господарську діяльність КП “Ужгородпарквідео”, яким вирішено рекомендувати міській раді припинити діяльність КП “Ужгородпарквідео” шляхом його ліквідації.

З врахуванням рішення Виконавчого комітету Ужгородської міської ради від 05.12.2014, 19.12.2014 Ужгородська міська рада прийняла рішення № 548, яким вирішила: Департаменту міського господарства прийняти у комунальну власність територіальної громади міста Ужгород необоротні активи КП “Ужгородпарквідео” згідно з додатком на загальну суму 650 874 грн 84 коп.

В подальшому, згідно рішення № 1644 від 19.02.2015 Ужгородська міська рада вирішила зменшити розмір статутного капіталу КП “Ужгородпарквідео” на суму 650 874 грн. 84 коп.

Рішенням № 1649 від 19.02.2015 Ужгородська міська рада вирішила ліквідувати КП “Ужгородпарквідео”.

Рішенням Ужгородської міської ради № 1840 від 16.10.2015 вирішено внести зміни до програми виконання судових рішень, зокрема, ухвали Господарського суду Закарпатської області по справі № 907/900/15, визначено потребу коштів для Департаменту міського господарства на суму 79 255 грн.

Рішенням Ужгородської міської ради № 100 від 04.02.2016 “Про припинення діяльності окремих комунальних підприємств” вирішено, зокрема, припинити шляхом приєднання до комунального підприємства “Уж-світло” КП “Ужгородпарквідео”.

Проте, як вбачається із відомостей Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, станом на день розгляду спору КП “Ужгородпарквідео” не ліквідовано.

Відтак, суд апеляційної інстанції погоджується з висновком суду першої інстанції про те, що із вищенаведених рішень Ужгородської міської ради вбачається, що саме Ужгородською міською радою прийнято ряд рішень щодо майна, яке було передано КП “Ужгородпарквідео”, а також щодо діяльності цього підприємства, зокрема, щодо його ліквідації, які мають наслідком неможливість виконання останнім умов мирової угоди у

справі № 907/900/15 ні в добровільному порядку, ні в примусовому порядку, ні в порядку задоволення кредиторських вимог до боржника чи вимог до правонаступника.

Зважаючи на викладені вище обставини суд апеляційної інстанції відхиляє покликання апелянта на те, що рішення Ужгородської міської ради не вплинули на можливість виконання КП “Ужгородпарквідео” своїх зобов’язань і міська рада не повинна нести відповідальність за зобов’язаннями комунального підприємства.

Враховуючи викладені вище обставини в сукупності, зважаючи на те, що майно КП “Ужгородпарквідео” є комунальним, управління яким здійснює виключно Ужгородська міська рада, яка не вчиняє жодних дій, які би мали наслідком виконання КП “Ужгородпарквідео” ухвали Господарського суду Закарпатської області у справі №907/900/15, суд апеляційної інстанції вважає вірним висновок суду першої інстанції про незаконність бездіяльності міської ради.

Як наслідок, суд апеляційної інстанції погоджується з висновком суду першої інстанції про наявність підстав для покладення на Ужгородську міську раду субсидіарної відповідальності та стягнення з неї заборгованості за грошовими зобов’язаннями КП “Ужгородпарквідео” в розмірі 56 423 грн. 06 коп. згідно ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15.

Покликання апелянта на передчасність звернення ТзОВ “ТрансКом” до суду з позовом у даній справі судом апеляційної інстанції відхиляється, оскільки наявними в матеріалах справи доказами, про які зазначено вище, підтверджується неможливість виконання КП “Ужгородпарквідео” ухвали Господарського суду Закарпатської області від 25.09.2015 року у справі № 907/900/15.

Відтак, рішення Господарського суду Закарпатської області від 01.02.2021 у справі №907/676/20 відповідає матеріалам справи, ґрунтується на чинному законодавстві і підстав для його скасування немає.

Доводи апеляційної скарги не спростовують правильності висновків суду першої інстанції, не можуть слугувати підставою для скасування або зміни оскаржуваного рішення суду.

Судовий збір за розгляд справи в суді апеляційної інстанції покласти на скажника в порядку ст.ст.129, 282 ГПК України.

Керуючись ст.ст. 269, 270, 275, 276, 281 - 284 Господарського процесуального кодексу України, -

Західний апеляційний господарський суд ПОСТАНОВИВ:

1. Рішення Господарського суду Закарпатської області від 01.02.2021 у справі №907/676/20 залишити без змін, апеляційну скаргу Ужгородської міської ради – без задоволення.

2. Постанова набирає законної сили з моменту прийняття.

3. Порядок та строк оскарження встановлені ст. ст.288, 289 ГПК України.

Головуючий суддя

Кордюк Г.Т.

Суддя

Кравчук Н.М.

Суддя

Плотницький Б.Д.

Повний текст постанови виготовлено та підписано 23.07.2021

КОПІЯ

Україна
 Закарпатська область
 Виконавчий комітет Ужгородської міської ради
УПРАВЛІННЯ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
 88000, місто Ужгород, площа Поштова, 3.
 телефон: (0312) 61-71-41
 «16» 07. 2021 №

42/21
 Бебеш

РІШЕННЯ НЕ НАБУЛО
 ЗАКОННОЇ СИЛИ
 «08» 08 2021 р.

[Signature]
 (ініціали)

ПОМІЧНИК СУДДІ

[Signature]
 (ініціали, прізвище)

ЗАКАРПАТСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

РІШЕННЯ
 іменем України

25 червня 2021 року

м. Ужгород

№ 260/584/21

Закарпатський окружний адміністративний суд у складі:
 головуючого судді – Гебеш С.А.
 при секретарі судових засідань – Гулай М.В.
 та осіб, які беруть участь у справі:
 позивача – Кальницького В.В.,
 представника відповідача - Белякова А.І.,
 розглянувши у відкритому судовому засіданні за правилами загального позовного провадження адміністративну справу за позовною заявою Кальницького Василя Васильовича до Ужгородської міської ради про визнання протиправним та скасування рішення, -

ВСТАНОВИВ:

Кальницький Василь Васильович (далі – позивач, Кальницький В.В.) звернувся до Закарпатського окружного адміністративного суду з адміністративним позовом до Ужгородської міської ради (далі - відповідач), в якому просить суд:

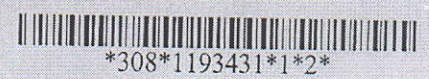
1. Рішення Ужгородської міської ради № 91 від 02 лютого 2021 року, в частині відмови Кальницькому В.В. у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки площею 0,0022 га для будівництва індивідуального гаража №138 по вул. Петра Гулака-Артемівського, 9, на території ТВІА «Чайка», визнати протиправним та його скасувати.

2. Zobov'язати Ужгородську міську раду повторно розглянути клопотання (заяву) Кальницького В.В. від 04.09.2020 року про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки площею 0,0022 га для будівництва та обслуговування гаража №138, що розміщується на території ТВІА «Чайка» по вул. Петра Гулака-Артемівського, 9.

Свої позовні вимоги позивач обґрунтовує тим, що такий 04 вересня 2020 року подав на ім'я голови Ужгородської міської ради заяву (клопотання) на отримання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки, у якому зазначено цільове призначення земельної ділянки та її розміри. До клопотання-заяви від 04.09.2021 року позивач долучив графічні матеріали, у формі ситуаційного плану технічного паспорту гаража, на підтвердження чого додатково подано копію топо-геодезичної зйомки території АГК «Чайка», на якій чітко зазначено місце розташування земельної ділянки. Рішенням Ужгородської міської ради №91 від 02 лютого 2021 року позивачу у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для будівництва індивідуальних гаражів відмовлено, у зв'язку із відсутністю документів на нерухоме майно. Таку відмову позивач вважає протиправною, оскільки вона не відповідає вимогам ст. 118 та 122 Земельного кодексу України, а тому підлягає скасуванню.

Ухвалою Закарпатського окружного адміністративного суду від 22 лютого 2021 року відкрито провадження в адміністративній справі за правилами загального позовного провадження.

12 березня 2021 року до суду від відповідача надійшов відзив на позовну заяву. У

*308*1193431*1*2*

такому зазначено, що рішенням II сесії Ужгородської міської ради VIII від 02.02.2021 року № 91 «Про надання та відмову у наданні дозволів на розробку проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок» підпунктом 5.56 пункту 5 гр. Кальницькому В.В. відмовлено у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки площею 0,0022 га для будівництва індивідуальних гаражів по вул. Петра Гулака-Артемівського, 9 ТВІА «Чайка», гараж №138, у зв'язку із відсутністю документів на нерухоме майно. 23.12.2015 року Ужгородською міською радою прийнято рішення №71 «Про тимчасову заборону (мараторій) на передачу у власність та користування вільних від забудови земельних ділянок в м. Ужгороді» введена тимчасова заборона (мараторій) на передачу у власність та користування вільних від забудови земельних ділянок на термін проведення інвентаризації земель міста Ужгорода, пункт 1 даного рішення не поширюється на учасників АТО, учасників бойових дій. Згідно п.2.5 рішення виконавчого комітету Ужгородської міської ради від 12.04.2017 року №100 «Про порядок розміщення та переоформлення гаражів» земельні ділянки для обслуговування тимчасових металевих гаражів приватизації не підлягають. У позивача на вищезазначеній земельній ділянці знаходиться тимчасовий металевий гараж, а отже орган місцевого самоврядування прийняв правильне рішення про відмову у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки по вул. Петра Гулака-Артемівського,9, на території ТВІА «Чайка».

29 березня 2021 року позивачем було подано до суду відповідь на відзив.

Ухвалою суду від 01 червня 2021 року закрито підготовче провадження та призначено справу до судового розгляду по суті.

Позивач в судовому засіданні позовні вимоги підтримав та просив суд даний адміністративний позов задовольнити повністю з підстав, викладених у позовній заяві.

Представник відповідача в судовому засіданні проти задоволення даного адміністративного позову заперечив з мотивів, наведених у відзиві на позовну заяву.

Розглянувши подані сторонами документи та матеріали справи, заслухавши доводи та пояснення позивача та представника відповідача, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд дійшов наступних висновків.

Судом встановлено, що 04 вересня 2020 року Кальницький В.В. подав на ім'я голови Ужгородської міської ради заяву (клопотання) на отримання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки, у якому зазначено цільове призначення земельної ділянки та її розміри. До клопотання-заяви від 04.09.2021 року позивач долучив графічні матеріали, у формі ситуаційного плану технічного паспорту гаража, на підтвердження чого додатково подано копію топо - геодезичної зйомки території АГК «Чайка», на якій чітко зазначено місце розташування земельної ділянки. Рішенням Ужгородської міської ради №91 від 02 лютого 2021 року позивачу у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для будівництва індивідуальних гаражів відмовлено, у зв'язку із відсутністю документів на нерухоме майно. Вважаючи таке рішення суб'єкта владних повноважень протиправним, Кальницьки В.В. звернувся з даним позовом до суду.

Надаючи правову оцінку спірним правовідносинам, що склались між сторонами, суд виходить з наступного.

Ст. 14 Конституції України гарантує право власності на землю. Це право набувається і реалізується громадянами, юридичними особами та державою виключно відповідно до закону.

Згідно ч. 1 ст. 3 Земельного кодексу України (далі - ЗК України) земельні відносини регулюються Конституцією України, цим Кодексом, а також прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами.

Порядок набуття права на землю громадянами та юридичними особами регулюється

нормами глави 19 ЗК України.

Чч. 1, 2 ст. 116 ЗК України встановлено, що громадяни та юридичні особи набувають права власності та права користування земельними ділянками із земель державної або комунальної власності за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування в межах їх повноважень, визначених цим Кодексом або за результатами аукціону. Набуття права на землю громадянами та юридичними особами здійснюється шляхом передачі земельних ділянок у власність або надання їх у користування.

Так, п. «в» ч. 3 ст. 116 ЗК України передбачене право громадян на безоплатну передачу земельних ділянок у їх власність шляхом одержання земельних ділянок із земель державної і комунальної власності в межах норм безоплатної приватизації, визначених цим Кодексом.

Ст. 121 ЗК України врегульовано норми безоплатної передачі земельних ділянок громадянам. Зокрема, громадяни України мають право на безоплатну передачу їм земельних ділянок із земель державної або комунальної власності в таких розмірах для будівництва індивідуальних гаражів - не більше 0,01 гектара.

Ч. 6 ст. 118 ЗК України встановлено, що громадяни, зацікавлені в одержанні безоплатно у власність земельної ділянки із земель державної або комунальної власності для ведення фермерського господарства, ведення особистого селянського господарства, ведення садівництва, будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибної ділянки), індивідуального дачного будівництва, будівництва індивідуальних гаражів у межах норм безоплатної приватизації, подають клопотання до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу. У клопотанні зазначаються цільове призначення земельної ділянки та її орієнтовні розміри. До клопотання додаються графічні матеріали, на яких зазначено бажане місце розташування земельної ділянки, погодження землекористувача (у разі вилучення земельної ділянки, що перебуває у користуванні інших осіб) та документи, що підтверджують досвід роботи у сільському господарстві або наявність освіти, здобутої в аграрному навчальному закладі (у разі надання земельної ділянки для ведення фермерського господарства). У разі якщо земельна ділянка державної власності розташована за межами населених пунктів і не входить до складу певного району, заява подається до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, Верховній Раді Автономної Республіки Крим, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, органам виконавчої влади або органам місцевого самоврядування, які передають земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, забороняється вимагати додаткові матеріали та документи, не передбачені цією статтею.

Згідно положень ч. 1 ст. 122 ЗК України сільські, селищні, міські ради передають земельні ділянки у власність або у користування із земель комунальної власності відповідних територіальних громад для всіх потреб.

Зазначені повноваження органів місцевого самоврядування кореспондуються також з питаннями, що віднесені до виключної компетенції сільської, селищної, міської ради, передбаченими ч. 1 ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21.05.1997 р. №280/97-ВР (далі – Закон), та вирішуються виключно на пленарних засіданнях таких, серед яких вирішення відповідно до закону питань регулювання земельних відносин.

Таким чином, для отримання у власність спірної земельної ділянки для будівництва індивідуального гаража, позивач звернувся у законодавчо встановленому порядку до уповноваженого на те органу місцевого самоврядування – Ужгородської міської ради.

Ч. 7 ст. 118 ЗК України визначає порядок розгляду вищезазначених клопотань уповноваженим органом. Так, вказана законодавча норма передбачає, що відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, розглядає клопотання у місячний строк і дає дозвіл на

розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або надає мотивовану відмову у його наданні.

Окрім того, ч. 7 ст. 118 ЗК України встановлює, що виключною підставою для відмови у наданні такого дозволу може бути лише невідповідність місця розташування об'єкта вимогам законів, прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, генеральних планів населених пунктів та іншої містобудівної документації, схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів, затверджених у встановленому законом порядку.

Дана норма носить імперативний характер та унеможливує відмову уповноваженого органу з будь-яких інших підстав.

Аналогічна правова позиція викладена в постановках Верховного Суду від 27 лютого 2018 року в справі № 545/808/17 та від 24 квітня 2018 року № 814/1961/17.

Відповідно до ч. 5 ст. 242 КАС України при виборі і застосуванні норми права до спірних правовідносин суд враховує висновки щодо застосування норм права, викладені в постановках Верховного Суду.

Вирішуючи питання правомірності оскарженого рішення крізь призму основних засад адміністративного судочинства, суд повинен дослідити, чи прийнято таке на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України.

Зазначене кореспондується також з встановленим Конституцією України обов'язком будь-якого суб'єкта владних повноважень діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Як вбачається з оскарженого рішення Ужгородської міської ради №91 від 02 лютого 2021 року, орган місцевого самоврядування своєю відмовою у задоволенні клопотання позивача аргументує «відсутністю документів на нерухоме майно».

Жодних інших доказів на підтвердження правомірності свого рішення Ужгородська міська рада суду не надала, будь-яких пояснень стосовно спірних правовідносин до суду не направила.

За правилами, встановленими ст. 77 КАС України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу. Відповідно до ч. 2 ст. 77 КАС України, в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

З огляду на вищенаведене Ужгородською міською радою не доведено правомірності оскарженого рішення. Відтак, оскільки позивачу відмовлено у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою за відсутності підстав, передбачених ст. 118 ЗК України, суд вважає, що позовні вимоги про визнання протиправним Рішення Ужгородської міської ради №91 від 02 лютого 2021 року, в частині відмови Кальницькому В.В. у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки площею 0,0022 га для будівництва індивідуального гаража №138 по вул. Петра Гулака-Артемівського, 9, на території ТВІА «Чайка» підлягають задоволенню, як і відповідно похідна позовна вимога про зобов'язання відповідача повторно розглянути клопотання (заяву) Кальницького В.В. про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки площею 0,0022 га для будівництва та обслуговування гаража №138, що розміщується на території ТВІА «Чайка» по вул. Петра Гулака-Артемівського, 9.

Ч. 4 ст. 245 КАС України визначено, що у випадку, якщо прийняття рішення на користь позивача передбачає право суб'єкта владних повноважень діяти на власний розсуд, суд зобов'язує суб'єкта владних повноважень вирішити питання, щодо якого звернувся позивач, з урахуванням його правової оцінки, наданої судом у рішенні.

Відповідно до ч. 1 ст. 139 КАС України, при задоволенні позову сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або

оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа.
Керуючись ст. 241, 243, 255, 257, 295 Кодексу адміністративного судочинства України,
суд, -

ВИРІШИВ:

Адміністративний позов Кальницького Василя Васильовича до Ужгородської міської ради про визнання протиправним та скасування рішення - задовольнити повністю.

Визнати протиправним та скасувати Рішення Ужгородської міської ради №91 від 02 лютого 2021 року, в частині відмови Кальницькому Василю Васильовичу у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки площею 0,0022 га для будівництва індивідуального гаража №138 по вул. Петра Гулака-Артемівського, 9, на території ТВІА «Чайка».

Зобов'язати Ужгородську міську раду (пл. Поштова, буд. 3, м. Ужгород, Закарпатська область, 88000, код ЄДРПОУ 33868924) повторно розглянути клопотання (заяву) Кальницького Василя Васильовича (вул. 8-го Березня, буд. 26, кв. 52, м. Ужгород, Закарпатська область, 88000, РНОКПП 2936315812) від 04.09.2020 року про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки площею 0,0022 га для будівництва та обслуговування гаража №138, що розміщується на території ТВІА «Чайка» по вул. Петра Гулака-Артемівського, 9.

Стягнути з Ужгородської міської ради (пл. Поштова, буд. 3, м. Ужгород, Закарпатська область, 88000, код ЄДРПОУ 33868924) за рахунок її бюджетних асигнувань на користь Кальницького Василя Васильовича (вул. 8-го Березня, буд. 26, кв. 52, м. Ужгород, Закарпатська область, 88000, РНОКПП 2936315812) понесені судові витрати у розмірі 908,00 (дев'ятсот вісім гривень) грн., що сплачений згідно платіжного доручення № P24A855902187A06715 від 16 лютого 2021 року.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

Рішення суду може бути оскаржене до Восьмого апеляційного адміністративного суду через суд першої інстанції протягом тридцяти днів з дня складення повного судового рішення.

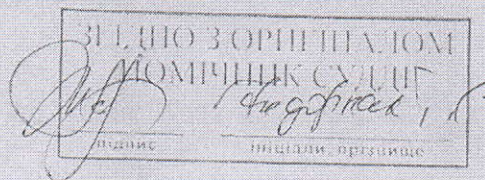
У разі подання апеляційної скарги на рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Повний текст рішення виготовлено та підписано судом 05 липня 2021 року.

[Handwritten signature]

С.А. Гебеш

*308*1193431*1*2*

45/21
Беляк

КОПІЯ

РІШЕННЯ НЕ НАБУЛО
ЗАКОННОЇ СИЛИ
09 07 2021р.

Україна
Закарпатська область
Виконавчий комітет Ужгородської міської ради
**УПРАВЛІННЯ
ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ**
88000, місто Ужгород, площа Поштова, 3.
телефон: (0312) 61-71-41
15.07.21 № 45/21

ПОМІЧНИК СУДДІ
Крамора О.Р. Федорова
(ініціали, прізвище)

ЗАКАРПАТСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

**РІШЕННЯ
іменем України**

30 червня 2021 року

м. Ужгород

№ 260/550/21

Закарпатський окружний адміністративний суд у складі:
головуючої судді – Калинич Я.М.
при секретарі судового засідання – Попович М.М.
за участі:
позивача – Шеба В.М.,
представника відповідача - Беляков А.І.,
розглянувши у відкритому судовому засіданні за правилами загального позовного провадження адміністративну справу за позовною заявою Шеби Віктора Михайловича (вул. Декабристів, буд. 35/157, м. Ужгород, Закарпатська область, 88000, РНОКПП 2958115778) до Ужгородської міської ради (пл. Поштова, буд. 3, м. Ужгород, Закарпатська область, 88000, код ЄДРПОУ 33868924) про визнання протиправним та скасування рішення, -

ВСТАНОВИВ:

Шеба Віктор Михайлович (далі – позивач, Шеба В.М.) звернувся до Закарпатського окружного адміністративного суду з адміністративним позовом до Ужгородської міської ради (далі - відповідач), в якому просить суд:

1. Рішення Ужгородської міської ради №91 від 02 лютого 2021 року, в частині відмови Шебі Віктору Михайловичу у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки площею 0,0024 га для будівництва індивідуального гаража №130 по вул. Петра Гулака-Артемівського, 9, на території ТВІА «Чайка», визнати протиправним та його скасувати.

2. Зобов'язати Ужгородську міську раду повторно розглянути клопотання (заяву) Шеби Віктора Михайловича від 04.09.2020 року про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки площею 0,0024 га для будівництва та обслуговування гаража №130, що розміщується на території ТВІА «Чайка» по вул. Петра Гулака-Артемівського, 9.

Свої позовні вимоги позивач обґрунтовує тим, що такий 04 вересня 2020 року подав на ім'я голови Ужгородської міської ради заяву (клопотання) на отримання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки, у якому зазначено цільове призначення земельної ділянки та її розміри. До клопотання-заяви від 04.09.2021 року позивач долучив графічні матеріали, у формі ситуаційного плану технічного паспорту гаража, на підтвердження чого додатково подано копію топо - геодезичної зйомки території АГК «Чайка», на якій чітко зазначено місце розташування земельної ділянки. Рішенням Ужгородської міської ради №91 від 02 лютого 2021 року позивачу у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для будівництва індивідуальних гаражів відмовлено, у зв'язку із відсутністю документів на нерухоме майно. Таку відмову позивач вважає протиправною, оскільки вона не відповідає вимогам ст. 118 та 122 Земельного кодексу України, а тому підлягає скасуванню.

Ухвалою Закарпатського окружного адміністративного суду від 19 лютого 2021 року відкрито провадження в адміністративній справі за правилами загального позовного

308*1190137*1*2*

провадження.

12 березня 2021 року до суду від відповідача надійшов відзив на позовну заяву. У такому зазначено, що рішенням II сесії Ужгородської міської ради VIII від 02.02.2021 року № 91 «Про надання та відмову у наданні дозволів на розробку проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок» підпунктом 5.56 пункту 5 гр. Шеба В.М. відмовлено у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки площею 0,0024 га для будівництва індивідуальних гаражів по вул. Петра Гулака-Артемівського, 9 ТВІА «Чайка», гараж №130, у зв'язку із відсутністю документів на нерухоме майно. 23.12.2015 року Ужгородською міською радою прийнято рішення №71 «Про тимчасову заборону (мараторій) на передачу у власність та користування вільних від забудови земельних ділянок в м. Ужгороді» введена тимчасова заборона (мараторій) на передачу у власність та користування вільних від забудови земельних ділянок на термін проведення інвентаризації земель міста Ужгорода, пункт 1 даного рішення не поширюється на учасників АТО, учасників бойових дій. Згідно п.2.5 рішення виконавчого комітету Ужгородської міської ради від 12.04.2017 року №100 «Про порядок розміщення та переоформлення гаражів» земельні ділянки для обслуговування тимчасових металевих гаражів приватизації не підлягають. У позивача на вищезазначеній земельній ділянці знаходиться тимчасовий металевий гараж, а отже орган місцевого самоврядування прийняв правильне рішення про відмову у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки по вул. Петра Гулака-Артемівського,9, на території ТВІА «Чайка».

29 березня 2021 року позивачем було подано до суду відповідь на відзив.

Ухвалою суду від 28 травня 2021 року закрито підготовче провадження та призначено справу до судового розгляду по суті.

Позивач в судовому засіданні позовні вимоги підтримав та просив суд даний адміністративний позов задовольнити повністю з підстав, викладених у позовній заяві.

Представник відповідача в судовому засіданні проти задоволення даного адміністративного позову заперечив з мотивів, наведених у відзиві на позовну заяву.

Розглянувши подані сторонами документи та матеріали справи, заслухавши доводи та пояснення позивача та представника відповідача, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд дійшов наступних висновків.

Судом встановлено, що 04 вересня 2020 року Шеба Віктор Михайлович подав на ім'я голови Ужгородської міської ради заяву (клопотання) на отримання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки, у якому зазначено цільове призначення земельної ділянки та її розміри. До клопотання-заяви від 04.09.2021 року позивач долучив графічні матеріали, у формі ситуаційного плану технічного паспорту гаража, на підтвердження чого додатково подано копію топо - геодезичної зйомки території АГК «Чайка», на якій чітко зазначено місце розташування земельної ділянки. Рішенням Ужгородської міської ради №91 від 02 лютого 2021 року позивачу у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для будівництва індивідуальних гаражів відмовлено, у зв'язку із відсутністю документів на нерухоме майно. Вважаючи таке рішення суб'єкта владних повноважень протиправним, Шеба В.М. звернувся з даним позовом до суду.

Надаючи правову оцінку спірним правовідносинам, що склались між сторонами, суд виходить з наступного.

Ст. 14 Конституції України гарантує право власності на землю. Це право набувається і реалізується громадянами, юридичними особами та державою виключно відповідно до закону.

Згідно ч. 1 ст. 3 Земельного кодексу України (далі - ЗК України) земельні відносини регулюються Конституцією України, цим Кодексом, а також прийнятими відповідно до них

нормативно-правовими актами.

Порядок набуття права на землю громадянами та юридичними особами регулюється нормами глави 19 ЗК України.

Чч. 1, 2 ст. 116 ЗК України встановлено, що громадяни та юридичні особи набувають права власності та права користування земельними ділянками із земель державної або комунальної власності за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування в межах їх повноважень, визначених цим Кодексом або за результатами аукціону. Набуття права на землю громадянами та юридичними особами здійснюється шляхом передачі земельних ділянок у власність або надання їх у користування.

Так, п. «в» ч. 3 ст. 116 ЗК України передбачене право громадян на безоплатну передачу земельних ділянок у їх власність шляхом одержання земельних ділянок із земель державної і комунальної власності в межах норм безоплатної приватизації, визначених цим Кодексом.

Ст. 121 ЗК України врегульовано норми безоплатної передачі земельних ділянок громадянам. Зокрема, громадяни України мають право на безоплатну передачу їм земельних ділянок із земель державної або комунальної власності в таких розмірах для будівництва індивідуальних гаражів - не більше 0,01 гектара.

Ч. 6 ст. 118 ЗК України встановлено, що громадяни, зацікавлені в одержанні безоплатно у власність земельної ділянки із земель державної або комунальної власності для ведення фермерського господарства, ведення особистого селянського господарства, ведення садівництва, будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибної ділянки), індивідуального дачного будівництва, будівництва індивідуальних гаражів у межах норм безоплатної приватизації, подають клопотання до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу. У клопотанні зазначаються цільове призначення земельної ділянки та її орієнтовні розміри. До клопотання додаються графічні матеріали, на яких зазначено бажане місце розташування земельної ділянки, погодження землекористувача (у разі вилучення земельної ділянки, що перебуває у користуванні інших осіб) та документи, що підтверджують досвід роботи у сільському господарстві або наявність освіти, здобутої в аграрному навчальному закладі (у разі надання земельної ділянки для ведення фермерського господарства). У разі якщо земельна ділянка державної власності розташована за межами населених пунктів і не входить до складу певного району, заява подається до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, Верховній Раді Автономної Республіки Крим, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, органам виконавчої влади або органам місцевого самоврядування, які передають земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, забороняється вимагати додаткові матеріали та документи, не передбачені цією статтею.

Згідно положень ч. 1 ст. 122 ЗК України сільські, селищні, міські ради передають земельні ділянки у власність або у користування із земель комунальної власності відповідних територіальних громад для всіх потреб.

Зазначені повноваження органів місцевого самоврядування кореспондуються також з питаннями, що віднесені до виключної компетенції сільської, селищної, міської ради, передбаченими ч. 1 ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21.05.1997 р. №280/97-ВР (далі – Закон), та вирішуються виключно на пленарних засіданнях таких, серед яких вирішення відповідно до закону питань регулювання земельних відносин.

Таким чином, для отримання у власність спірної земельної ділянки для будівництва індивідуального гаража, позивач звернувся у законодавчо встановленому порядку до уповноваженого на те органу місцевого самоврядування – Ужгородської міської ради.

Ч. 7 ст. 118 ЗК України визначає порядок розгляду вищезазначених клопотань уповноваженим органом. Так, вказана законодавча норма передбачає, що відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки

державної чи комунальної власності у власність відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, розглядає клопотання у місячний строк і дає дозвіл на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або надає мотивовану відмову у його наданні.

Окрім того, ч. 7 ст. 118 ЗК України встановлює, що виключною підставою для відмови у наданні такого дозволу може бути лише невідповідність місця розташування об'єкта вимогам законів, прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, генеральних планів населених пунктів та іншої містобудівної документації, схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів, затверджених у встановленому законом порядку.

Дана норма носить імперативний характер та унеможливорює відмову уповноваженого органу з будь-яких інших підстав.

Аналогічна правова позиція викладена в постановках Верховного Суду від 27 лютого 2018 року в справі № 545/808/17 та від 24 квітня 2018 року № 814/1961/17.

Відповідно до ч. 5 ст. 242 КАС України при виборі і застосуванні норми права до спірних правовідносин суд враховує висновки щодо застосування норм права, викладені в постановках Верховного Суду.

Вирішуючи питання правомірності оскарженого рішення крізь призму основних засад адміністративного судочинства, суд повинен дослідити, чи прийнято таке на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України.

Зазначене кореспондується також з встановленим Конституцією України обов'язком будь-якого суб'єкта владних повноважень діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Як вбачається з оскарженого рішення Ужгородської міської ради №91 від 02 лютого 2021 року, орган місцевого самоврядування свою відмову у задоволенні клопотання позивача аргументує «відсутністю документів на нерухоме майно».

Жодних інших доказів на підтвердження правомірності свого рішення Ужгородська міська рада суду не надала, будь-яких пояснень стосовно спірних правовідносин до суду не направила.

За правилами, встановленими ст. 77 КАС України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу. Відповідно до ч. 2 ст. 77 КАС України, в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

З огляду на вищенаведене Ужгородською міською радою не доведено правомірності оскарженого рішення. Відтак, оскільки позивачу відмовлено у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою за відсутності підстав, передбачених ст. 118 ЗК України, суд вважає, що позовні вимоги про визнання протиправним Рішення Ужгородської міської ради №91 від 02 лютого 2021 року, в частині відмови Шебі В.М. у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки площею 0,0024 га для будівництва індивідуального гаража №130 по вул. Петра Гулака-Артемівського, 9, на території ТВІА «Чайка» підлягають задоволенню, як і відповідно похідна позовна вимога про зобов'язання відповідача повторно розглянути клопотання (заяву) Шеби Віктора Михайловича про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки площею 0,0024 га для будівництва та обслуговування гаража №130, що розміщується на території ТВІА «Чайка» по вул. Петра Гулака-Артемівського, 9.

Ч. 4 ст. 245 КАС України визначено, що у випадку, якщо прийняття рішення на користь позивача передбачає право суб'єкта владних повноважень діяти на власний розсуд, суд зобов'язує суб'єкта владних повноважень вирішити питання, щодо якого звернувся позивач, з урахуванням його правової оцінки, наданої судом у рішенні.

Відповідно до ч. 1 ст. 139 КАС України, при задоволенні позову сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа.

Керуючись ст. 241, 243, 255, 257, 295 Кодексу адміністративного судочинства України, суд, -

В И Р І Ш И В:

Адміністративний позов Шеби Віктора Михайловича (вул. Декабристів, буд. 35/157, м. Ужгород, Закарпатська область, 88000, РНОКПП 2958115778) до Ужгородської міської ради (пл. Поштова, буд. 3, м. Ужгород, Закарпатська область, 88000, код ЄДРПОУ 33868924) про визнання протиправним та скасування рішення - задовольнити повністю.

Визнати протиправним та скасувати Рішення Ужгородської міської ради №91 від 02 лютого 2021 року, в частині відмови Шебі Віктору Михайловичу у наданні дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки площею 0,0024 га для будівництва індивідуального гаража №130 по вул. Петра Гулака-Артемівського, 9, на території ТВІА «Чайка».

Зобов'язати Ужгородську міську раду повторно розглянути клопотання (заяву) Шеби Віктора Михайловича від 04.09.2020 року про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки площею 0,0024 га для будівництва та обслуговування гаража №130, що розміщується на території ТВІА «Чайка» по вул. Петра Гулака-Артемівського, 9.

Стягнути з Ужгородської міської ради (пл. Поштова, буд. 3, м. Ужгород, Закарпатська область, 88000, код ЄДРПОУ 33868924) за рахунок її бюджетних асигнувань на користь Шеби Віктора Михайловича (вул. Декабристів, буд. 35/157, м. Ужгород, Закарпатська область, 88000, РНОКПП 2958115778) понесені судові витрати у розмірі 908,00 (дев'ятсот вісім гривень) грн.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги, рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

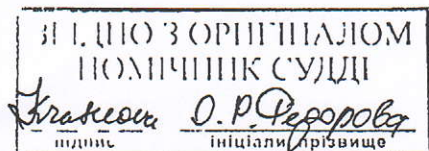
Апеляційна скарга на рішення суду може бути подана протягом тридцяти днів з дня складення повного тексту судового рішення до Восьмого апеляційного адміністративного суду через Закарпатський окружний адміністративний суд.

Повний текст рішення виготовлено та підписано судом 09 липня 2021 року.

Суддя

Я. М. Калинич

Супровідна записка
до проєкту рішення «Про зміни та доповнення до рішення XVII сесії
міської ради VII скликання 09.11.2017 року № 797»

Враховуючи постанову Західного апеляційного господарського суду 19.07.2021 року по справі № 907/676/20 на рішення Господарського суду Закарпатської області 01.02.2021 року, рішення Закарпатського окружного адміністративного суду 25.06.2021 року по справі № 260/584/21 та 30.06.2021 року по справі № 260/550/21 та у зв'язку з необхідністю планування видатків на організацію виконання рішень судів та виконавчих листів необхідно передбачити кошти з наступних підстав:

Постанова Західного апеляційного господарського суду 19.07.2021 року по справі № 907/676/20, якою рішення Господарського суду Закарпатської області 01.02.2021 року залишено без змін. В рішенні суд ухвалив стягнути з Ужгородської міської ради на користь ТОВ «ТрансКом» суму 56 423,06 грн. заборгованості згідно ухвали Господарського суду Закарпатської області 25.09.2015 у справі № 907/900/15, а також суму 4 204, 00 грн. на відшкодування витрат по сплаті судового збору.

Рішення Закарпатського окружного адміністративного суду 25.06.2021 року по справі № 260/584/21 за позовом Кальницького В.В. до Ужгородської міської ради про визнання протиправним та скасування рішення 02.02.2021 № 91 в частині відмови у наданні дозволу на розробку проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для будівництва індивідуального гаража на території ТВІА «Чайка». В рішенні суд ухвалив стягнути з Ужгородської міської ради на користь Кальницького В.В. понесені судові витрати у розмірі 908, 00 грн.

Рішення Закарпатського окружного адміністративного суду 30.06.2021 року по справі № 260/550/21 за позовом Шеби В.М. до Ужгородської міської ради про визнання протиправним та скасування рішення 02.02.2021 № 91 в частині відмови у наданні дозволу на розробку проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для будівництва індивідуального гаража на території ТВІА «Чайка». В рішенні суд ухвалив стягнути з Ужгородської міської ради на користь Шеби В.М. понесені судові витрати у розмірі 908, 00 грн.

Начальник управління

Артем ЛЕНЬКО